

# OPISELKAA HYVIN PROLETARIAATIN DIKTATUURIN TEORIAA

*Kiinan Kansantasavallan suurlähetystön  
kulttuuri- ja sanomalehtiosasto*

## "OPISKELKAA HYVIN PROLETARIAATIN DIKTATUURIN TEORIAA"

"Opiskelkaa hyvin proletariaatin diktatuurin teoriaa" on otsikkona "Kansan Päivälehdessä" 9. 2. 1975 julkaistussa pääkirjoituksessa, joka on kokonaisuudessaan seuraava:

Suuri johtajamme, puheenjohtaja Mao antoi äskettäin tärkeän ohjeen teoriaa koskevasta kysymyksestä.

Puheenjohtaja Mao totesi: **Miksi Lenin puhui porvaristoon harjoitettavasta diktatuurista? Tämä kysymys on ymmärrettävä perusteellisesti.** "Selkeyden puute tästä kysymyksestä tulee johtamaan revisionismiin. Tämä olisi saatettava koko kansakunnan tietoon."

Tällä puheenjohtaja Maon ohjeella on valtavan suuri ajankohtainen merkitys ja kauaskantoinen historiallinen merkitys puolueen peruslinjan entistä enemmän tajuamiselle ja toteuttamiselle, Lin Piaon ja Kungfutsen arvosteluliikkeen laajentamiselle, syventämiselle ja hellittämättömälle jatkamiselle, tehokkaan taistelun käymiselle revisionismin torjumiseksi ja ehkäisemiseksi sekä maan kaikkiin kansallisuuksiin kuuluvan kansan vallankumouksellisen yhtenäisyyden lujittamiselle.

Marxismin eräs perusperiaate on se, että heti kun proletariaatti ottaa vallan, sen on harjoitettava diktaturia porvaristoon. Lenin selvitti syvällisesti proletariaatin diktatuurin välttämättömyyden ja tehtävät taistelussaan II internationaalin revisionismia vastaan. Proletariaatin diktaturia koskeviin marxilaisiin oppeihin pohjautuen puheenjohtaja Mao teki yhteenvedon kansainvälisen kommunistisen liikkeen ja puolueemme historiallisesta kokemuksesta, esitti teorian vallankumouksen jatkamisesta proletariaatin diktatuurin vallitessa ja laati puolueellemme peruslinjan sosialismin koko historiallisen kauden ajaksi. Marxismin, leninismen ja Mao Tsetungin ajattelun teoria proletariaatin diktatuurista on majakka, joka opastaa meidät menestykseen sosialistisessa vallankumouksessa ja sosialistisessa rakennustyössä. Meidän on pyrittävä tunnollisesti opiskelemaan sitä hyvin ymmärtääksemme, miksi diktaturia on harjoi-

tettava porvaristoon, mitkä ovat proletariaatin diktatuurin tehtävät ja miten meidän tulee taistella tämän diktatuurin lujittamiseksi.

Puheenjohtaja Maon itse aloittama ja johtama suuri proletaarinen kulttuurivallankumous on ollut suurta käytäntöä vallankumouksen jatkamisessa proletariaatin diktatuurin vallitessa. Me tuhosimme Liu Shao-tshin ja Lin Piaon porvarilliset päämajat ja murskasimme heidän kapitalismin palauttamiseen tähdänneet vehkeilynsä. Lin Piaon ja Kungfutsen arvosteluliikkeessä olemme edelleen arvostelleet ja hylänneet Lin Piaon vastavallankumouksellis-revisionistisen linjan ja sen tärkeän ideologisen lähteen, Kungfutsen ja Mengtsen opit, ja saavuttaneet valtavaa menestystä. Proletariaatin diktatuurimme on lujempi kuin koskaan. Mutta meidän taholtamme ei saa olla vähäisintäkään taukoa. Taistelumme revisionismia vastaan on pitkäjälistä taistelua eikä vain pari voimakoetusta. Tähänväenämme on työskennellä lakkaamatta kaivaaksemme pois maaperän, joka synnyttää revisionismia, siis, kuten Lenin sanoi, **"luoda olosuhteet, joissa porvariston on mahdotonta olla olemassa tai uuden porvariston syntyä"**. Aivan ilmeisesti tämä on ennen näkemättömän tärkeä tehtävä.

Marx viittasi sosialistiseen yhteiskuntaan näillä sanoilla: **"... aivan niin kuin se syntyy kapitalistisesta yhteiskunnasta; joka on siten kaikissa suhteissa, taloudellisesti, moraalisesti ja henkisesti, yhä sen vanhan yhteiskunnan syntymämerkkien leimaama, jonka kohdusta se syntyy."** Näiden syntymämerkkien poistamiseksi on välttämätöntä harjoittaa sosialistista vallankumousta ja rakennustyötä pitkän aikaa. Porvarillisia oikeuksia on väistämättömästi jäljellä yhteiskunnassamme. Puheenjohtaja Mao totesi: **"Kiina on sosialistinen maa. Ennen vapautusta se oli melko samanlainen kuin kapitalistinen maa. Vielä nytkin se toteuttaa käytännössä kahdeksan palkkaluokan järjestelmää, jakamista jokaiselle työnsä mukaan ja vaihtoa rahan avulla, jotka tuskin eroavat vanhasta yhteiskunnasta. Erilaista on se, että omistusjärjestelmä on muuttunut."** Puheenjohtaja Mao

totesi lisäksi: Mitä porvarillisiin oikeuksiin tulee, **"näitä voidaan rajoittaa vain proletariaatin diktatuurin vallitessa."** Siten Lin Piaon kaltaisten ihmisten olisi varsin helppoa ajaa kapitalistinen järjestelmä läpi, jos he tulevat valtaan. Sen vuoksi meidän tulee lukea enemmän Marxin, Engelsin, Leninin ja Stalinin sekä puheenjohtaja Maon teoksia. Meidän tulee tajuta, että sosialismin kausi on kuolevan kapitalismin ja syntyvän kommunismin välisen taistelun kautta, sekä

nähdä selvästi, mitä on sosialismi ja mitä on kapitalismi sekä teorias-  
sa että käytännössä. Meidän tulee tajuta, että niin sopusointua kuin  
ristiriitaakin tuotantosuhteiden ja tuotantovoimien välillä sekä pääl-  
lysrakenteen ja talouden perustan välillä on yhä olemassa sosialis-  
tisessa maassa, ja pitää tärkeänä tuotantosuhteita koskevien ongel-  
mien ratkaisemisesta ja tehokasta tarttumista socialistiseen vallanku-  
moukseen päällysrakenteessa. Meidän tulee saattaa kansanjoukko-  
jen socialistinen aloitteellisuus vaikuttamaan ja kehittää socialisti-  
sta taloutta suuremmin, nopeammin, paremmin ja taloudellisemmin  
tuloksin.

Lenin sanoi: **"Pientuotanto synnyttää kapitalismia ja porvaristoa  
jatkuvasti, joka päivä, joka tunti, spontaanisti ja joukkomitassa."**  
Tätä tapahtuu myös työläisten erään osan ja puolueenjäsenten erään  
osan keskuudessa. Sekä proletariaatin riveissä että valtion toimihen-  
kilöiden keskuudessa on ihmisiä, jotka noudattavat porvarillista elä-  
mäntyyliä. Kaikki nämä ovat vastoin sosialismia. Opiskelussamme  
meidän tulee oppia syvästi ymmärtämään se asia, että proletariaatin  
diktatuurin ei ole ainoastaan tukahdutettava kukistettujen tilanher-  
ra- ja kapitalistiluokkien vastarinta ja varottava imperialismin ja  
sosiali-imperialismin harjoittamaa kumoustoimintaa ja aggressiota,  
vaan myös taisteltava vasta syntyneitä porvarillisia aineksia vas-  
taan ja voitettava porvariston ja vanhan yhteiskunnan tottumuksen  
voiman proletariaattiin kohdistama syövyttäminen ja niiden vaiku-  
tus siihen. Siten me pyrimme entistä tietoisemmin pitämään kiinni  
socialistisesta tiestä, arvostelemaan kapitalistisia taipumuksia, arvos-  
telemaan porvarillista maailmankatsomusta sekä edistämään ja vah-  
vistamaan kansanjoukkojen vallankumouksellista yhtenäisyyttä.

Asennoituminen proletariaatin diktatuuriin on se koetinkivi, joka  
erottaa aidon marxismin näennäisestä marxismista. Kaikki revisio-  
nistit yrittävät poikkeuksetta keinolla millä hyvänsä vääristellä pro-  
letariaatin diktatuuria, hyökätä sitä vastaan ja poistaa sen. He kiel-  
tivät sen, että ristiriita proletariaatin ja porvariston välillä sekä so-  
sialismin ja kapitalismin välillä on pääristiriita socialistisessa yhteis-  
kunnassa, että proletariaatin on harjoitettava kaikinpuolista dikta-  
tuuria porvaristoon päällysrakenteen alueella, kaikki kulttuurin-  
alat mukaan luettuina, ja että proletariaatin diktatuuriin tulee aset-  
taa tarpeellisia rajoituksia siihen osaan porvarillisia oikeuksia, jotka  
ovat yhä olemassa. Tässä kysymyksessä myös joillakin tovereistam-  
mekin on yhden tai toisen laisia epäselviä ajatuksia, ja he jopa pitä-



vät tiettyä kapitalistista ainesta sosialistisena. Vain lukemalla ja opiskelemalla tunnollisesti me pystymme erottamaan aidon marxismin näennäisestä marxismista, pysymään selkeän harkitsevana ja pitämään hellittämättä kiinni puolueen peruslinjasta ja menettelytapoista ja jatkamaan vallankumousta proletariaatin diktatuurin valitessa.

Puoluekomiteoiden kaikilla tasoilla on puheenjohtaja Maon ohjeen mukaisesti tartuttava tunnollisesti proletariaatin diktatuuria koskevan teorian opiskeluun. Johtavien kaaderien tulee olla tämän opiskelun kärjessä ja organisoida se tehokkaasti puolueenjäsenten, kaaderien ja kansanjoukkojen keskuudessa sekä kiinnittää huomiota siihen, että teoreettisten rivien osuus saadaan vaikuttamaan ja että ristiriitojen kaksi lajia erotetaan oikein toisistaan ja että niitä käsitellään oikein. 4. kansallisen kansankongressin asiakirjojen opiskelussa olisi myös keskityttävä proletariaatin diktatuuriin avainkysymyksenä. Meidän on jatkettava edelleen proletariaatin diktatuuria vastaan kohdistuvien Lin Piaon taantumuksellisten harhakäsitysten arvosteluamme ja analyysiamme yhteiskunnallisesta perustasta, joka synnytti Lin Piaon revisionistisen linjan. Meidän on jatkuvasti arvosteltava Kungfutsen ja Mengtsen oppeja, tutkittava kungfutselaisen koulukunnan ja laillisuuskoulukunnan välisen taistelun ja luokkataistelun historiaa kokonaisuudessaan ja tehtävä yhteenveto historiallisesta kokemuksesta syventääksemme käsitystämme proletariaatin diktatuurista. Välttämätöntä on tutkia, miten revisionismi tuli valtaan Neuvostoliitossa ja miten ensimmäinen sosialistinen valtio rappeutui sociali-imperialistiseksi valtioksi. Meidän on tehtävä yhteiskunnallisia selvityksiä, tutkittava kahden luokan, kahden tien ja kahden linjan välisen taistelun nykytilannetta kaikilla aloilla ja tehtävä hyvää työtä taistelussa, arvostelussa ja muutoksessa kaikilla rintamilla, saatettava proletariaatin etujoukon johtava osa vaikuttamaan ja huolehdittava siitä, että proletariaatin diktatuurin lujittamistehtävä toteutetaan perusteellisesti jokaista perustason yksikköä myöten.

# **"KANSAN PÄIVÄLEHTI" JULKAISSUT PROLETARIAATIN DIKTATUURIA KÄSITTELEVIÄ LAINAUKSIA MARXIN, ENGELSIN JA LENININ TEOKSISTA**

**"Kansan Päivälehti omisti 22. 2. 1975 kolme ja puoli sivua osalle proletariaatin diktatuuria koskevia lainauksia Marxin, Engelsin ja Leninin teoksista. Lehden ja aikakauslehti "Punalipun" valitsemien ja kokoamien lainausten mukana on seuraava lehden ja aikakauslehden kirjoittama toimittajan huomautus:**

Suuri johtajamme, puheenjohtaja Mao antoi äskettäin tärkeän ohjeen teoriaa koskevasta kysymyksestä.

Puheenjohtaja Mao sanoi: **Miksi Lenin puhui porvaristoon harjoitettavasta diktatuurista? Tämä kysymys on ymmärrettävä perusteellisesti. Selkeyden puute tästä kysymyksestä tulee johtamaan revisionismiin. Tämä olisi saatettava koko kansakunnan tietoon.**

Sosialistisesta järjestelmästä puhuessaan puheenjohtaja Mao sanoi: Lyhyesti sanoen, Kiina on sosialistinen maa. Ennen vapautusta se oli melko samanlainen kuin kapitalistinen maa. Vielä nytkin se toteuttaa käytännössä kahdeksan palkkaluokan järjestelmää, jakamista jokaiselle työnsä mukaan ja vaihtoa rahan avulla, jotka tuskin eroavat vanhasta yhteiskunnasta. Erilaista on se, että omistujajärjestelmä on muuttunut. Puheenjohtaja Mao totesi: Maamme toteuttaa nykyisin käytännössä kauppavarajärjestelmää, ja palkkajärjestelmäkin on eriarvoinen kahdeksan palkkaluokan järjestelmineen, jne. Näitä voidaan rajoittaa vain proletariaatin diktatuurin vallitessa. Jos siis Lin Piao'n kaltaisia ihmisiä tulee valtaan, heidän olisi varsin helppoa ajaa läpi kapitalistinen järjestelmä. Sen vuoksi meidän tulee lukea enemmän marxilais-leniniläisiä teoksia.

Puheenjohtaja Mao totesi lisäksi: Lenin sanoi: "Pientuotanto synnyttää kapitalismia ja porvaristoa jatkuvasti, joka päivä, joka tunti, spontaanisti ja joukkomitassa." Tätä tapahtuu myös työläisten erään osan ja puolueenjäsenten erään osan keskuudessa. Sekä proletariaatin riveissä että valtion toimihenkilöiden keskuudessa on ihmisiä, jotka noudattavat porvarillista elämäntyyliä.

Puheenjohtaja Maon ohje selvittää syvällisesti marxilaisen teorian proletariaatin diktatuurista ja osoittaa proletariaatin diktatuurin teorian opiskelun äärimmäisen tärkeyden tällä hetkellä. Tämän tulee kiinnittää suurin huomio koko puolueen tovereiden ja koko maan kansan keskuudessa.

Puheenjohtaja Maon ohjeen mukaisesti olemme valinneet ja koonneet osan Marxin, Engelsin ja Leninin proletariaatin diktatuuria koskevista selityksistä kaikkien opiskeltavaksi. Ennen kaikkea johtavien kaaderien tulee olla kärjessä opiskeltaessa hyvin näitä lainauksia, ja heidän tulee opiskella tunnollisesti Marxin, Engelsin, Leninin ja Stalinin sekä puheenjohtaja Maon pääteoksia proletariaatin diktatuurista. Samalla on välttämätöntä organisoida puolueen jäsenet, kaaderit ja laajat joukot opiskelemaan niitä hyvin. Meidän tulee täysin tajuta puheenjohtaja Maon ohjeen valtavan suuri ajankohtainen merkitys ja kauaskantoinen historiallinen merkitys.

Revisionismin torjumista ja ehkäisemistä sekä proletariaatin diktatuurin lujittamista ja vahvistamista koskeva tärkeä asia on se, että sadat miljoonat ihmiset kaikkialla maassa opiskelevat ja hallitsevat proletariaatin diktatuuria koskevan marxilaisen teorian. Puoluekomiteoiden kaikilla tasoilla tulee lujasti ja tehokkaasti tärptua proletariaatin diktatuurin teorian opiskeluun, toteuttaa entistä tietoisemmin puolueen peruslinjaa ja menettelytapoja, saavuttaa entistä suurempaa menestystä Lin Piaon ja Kungfutsen arvosteluliikkeessä ja jatkaa vallankumousta proletariaatin diktatuurin vallitessa loppuun saakka.

## **LIN PIAON PUOLUEENVASTAISEN KLIKIN YHTEISKUNNALLISESTA PERUSTASTA**

**"Lin Piaon puolueenvastaisen klikin yhteiskunnallisesta perustasta" on aikakauslehti "Punalipun" n:ossa 3 1975 julkaistun Jao Wen-juanin artikkelin otsikkona. Seuraavassa artikkeli kokonaisuudessaan:**

Puhuessaan proletariaatin porvaristoon harjoittamaa diktatuuria koskevan kysymyksen selkeän ymmärtämisen välttämättömyydestä puheenjohtaja Mao totesi selvästi: **Jos siis Lin Piaon kaltaisia ihmisiä tulee valtaan, heidän olisi varsin helppoa ajaa läpi kapitalistinen järjestelmä. Sen vuoksi meidän pitäisi lukea enemmän marxilais-leniniläisiä teoksia.**" Tämä tuo esiin erittäin tärkeän kysymyksen: Mikä on "Lin Piaon kaltaisten ihmisten" luokkaluonne? Mikä on se yhteiskunnallinen perusta, joka synnytti Lin Piaon puolueenvastaisen klikin? Eittämättömästi tämän kysymyksen selkeä ymmärtäminen on täysin välttämätöntä proletariaatin diktatuurin lujittamiseksi ja kapitalismin palautumisen ehkäisemiseksi sekä sosialismin historiallista kautta koskevan puolueen peruslinjan toteuttamiseksi vankkumattomasti ja vähitellen sellaisten olosuhteiden luomiseksi, joissa porvariston olemassaolo tai uuden porvariston syntyminen tulee olemaan mahdotonta.

Kuten muutkaan revisionistit ja revisionistiset taipumukset, Lin Piao ja hänen revisionistinen linjansa eivät olleet lainkaan satunnaisia. Lin Piao ja hänen vannoutuneet kannattajansa olivat äärimmäisen eristettyjä koko puolueessa, koko armeijassa ja koko maan kansan keskuudessa, mutta yhteiskunnassa on syvään juurtunut luokkaperusta, joka synnytti tämän itseään "taivaan halki yksinäisinä ja vapaina kiitäviksi" "taivaallisiksi hevosiksi" nimittäneen äärimmäisen eristetyin joukkion.

On jokseenkin selvää, että Lin Piaon puolueenvastainen klikki edusti kukistettujen tilanherra- ja porvaristoluokkien etuja ja ku-

kistettujen taantumuksellisten halua saada proletariaatin diktatuuri kumotuksi ja porvariston diktatuuri palautetuksi. Lin Piaon puolueenvastainen klikki vastusti suurta proletaarista kulttuurivallankumousta ja tunsi piintynyttä vihaa maassamme vallitsevaa proletariaatin diktatuuriin perustuvaa socialistista järjestelmää kohtaan panetellen sitä "feodaaliseksi itsevaltiudeksi" ja sadatellen sitä "meidän aikamme Tshin Shih Huangiksi". He halusivat tilanherrojen, rikkaiden talonpoikien, vastavallankumouksellisten, huonojen aines-ten ja oikeistolaisten "saavuttavan todellisen poliittisen ja taloudellisen vapautumisen", ts. muuttaa proletariaatin diktatuurin tilanherrojen ja comprador-porvariston diktatuuriksi ja socialistisen järjestelmän poliittisesti ja taloudellisesti kapitalistiseksi järjestelmäksi. Agentteina puolueessa, palautumisen puolesta kovasti ahkeroivan porvariston agentteina, Lin Piaon puolueenvastainen klikki ylti mielettömään raivoon hyökkäyksessään puoluetta ja proletariaatin diktatuuria vastaan menen niin pitkälle että perusti salaisten asiamiesten organisaation ja suunnitteli vastavallankumouksellista aseellista vallankaappausta. Tämä mieletön raivotila heijastaa sitä, että poliittisen vallan ja tuotantovälineet menettäneet taantumukselliset tekisivät väistämättömästi kaiken voitavansa ottaakseen menettämänsä riistävien luokkien asemat takaisin. Olemme nähneet, miten Lin Piao poliittisen ja ideologisen vararikkonsa jälkeen yritti "syödä" proletariaatin panemalla epätoivoisen uhkapelurin tavoin kaiken yhden heiton varaan ja petti lopulta kansakunnan ja pakeni vihollisen luo; hänen vastavallankumouksellinen luonteensa ei ollut vähääkään muuttunut puheenjohtaja Maon ja puolueen keskuskomitean hänen pelastamiseksi harjoittamasta erittäin kärsivällisestä kasvatuksesta, odottamisesta ja ponnistuksista huolimatta. Tämä kaikki heijastaa proletariaatin ja porvariston, kahden suurimman antagonistisen luokan, välistä taistelua elämästä ja kuolemasta proletariaatin diktatuurin vallitessa, taistelua, joka tulee jatkumaan kauan aikaa. Niin kauan kuin kukistettuja taantumusluokkia on yhä olemassa, niin kauan on edelleen se mahdollisuus, että puolueen piirissä (ja samoin myös yhteiskunnassa) nousee esiin porvariston edustajia, jotka yrittävät muuttaa palauttamistoivonsa palautusyrityksiksi. Sen vuoksi meidän täytyy kohottaa valppauttamme, varoa kotimaisten ja ulkomaisten taantumuksellisten juonia ja tehdä ne kaikki tyhjiksi emmekä saa antaa valppautemme vähetä. Mutta tämän verran käsittäminen ei vielä merkitse koko kysymyksen ym-

märtämistä. Lin Piaon puolueenvastainen klikki ei edustanut ainoastaan kukistettujen tilanherrojen ja porvariston toivoa palautumisesta, vaan myös sosialistisessa yhteiskunnassa vasta syntyneiden porvarillisten aineiden toivoa vallan anastamisesta. Heillä itsellään oli joitakin vasta syntyneiden porvarillisten aineiden ominaispiirteitä, ja lukuisat heistä olivat itse asiassa tällaisia aineksia. Ja eräät heidän tunnuksistaan vastasivat ja heijastivat porvarillisten aineiden ja kapitalistisen tien kulkemiseen halukkaiden tarpeita kapitalismin kehittämisessä. Nimenomaan kysymyksen tämä puoli ansaitsee lähemmän erittelyn.

Puheenjohtaja Mao toteaa: **"Lenin sanoi: 'Pientuotanto synnyttää kapitalismia ja porvaristoa jatkuvasti, joka päivä, joka tunti, spontaanisti ja joukkomitassa.' Tätä tapahtuu myös työläisten erään osan ja puolueenjäsenten erään osan keskuudessa. Sekä proletariaatin riveissä että valtion toimihenkilöiden keskuudessa on ihmisiä, jotka noudattavat porvarillista elämäntyyliä."** Eräät Lin Piaon puolueenvastaiseen klikkiin kuuluneet olivat juuri näin syntyneitä porvariston ja kapitalismin edustajia. Heidän joukossaan Lin Li-kuo (Lin Piaon poika — käänt.) ja hänen pieni "laivastonsa" (salaisten agenttien organisaation koodinimi — käänt.) olivat sosialistisessa yhteiskunnassa syntyneitä läpikotaisin sosialisminvastaisia porvarillisia aineksia ja vastavallankumouksellisia.

Porvarillisen vaikutuksen olemassaolo sekä kansainvälisen imperialismien ja revisionismin vaikutus ovat uusien porvarillisten aineiden poliittisena ja ideologisena lähteenä, kun taas porvarillisen oikeuden olemassaolo tarjoaa elintärkeän taloudellisen perustan heidän ilmaantumiselleen.

Lenin totesi: **"Kommunistisen yhteiskunnan ensimmäisessä vaiheessa (jota tavallisesti sanotaan sosialismiksi) 'porvarillista oikeutta' ei ole poistettu kokonaisuudessaan, vaan vain osaksi, vain suhteessa siihen mennessä saavutettuun taloudelliseen vallankumoukseen, ts. vain tuotantovälineiden suhteen."** **"Mutta se on jatkuvasti olemassa mitä sen toiseen osaan tulee; se on jatkuvasti olemassa säätelijän (määräävän tekijän) ominaisuudessa tuotteiden jakamisessa ja työn jakamisessa yhteiskunnan jäsenten kesken. Sosialistinen periaate 'Ken ei tee työtä, hänen ei pidä syömänkään' on jo toteutettu; toinen sosialistinen periaate 'Sama tuotemäärä samasta työmäärästä' on myös jo toteutettu. Mutta tämä ei ole vielä kommunismia eikä se vielä poista 'porvarillista oikeutta', joka antaa eriarvoisille yksilöille**

vastineeksi eriarvoisista (todella eriarvoisista) työmääristä samanarvoiset tuotemäärät.”

Puheenjohtaja Mao toteaa: ”Kiina on sosialistinen maa. Ennen vapautusta se oli melko samanlainen kuin kapitalistinen maa. Vielä nytkin se toteuttaa käytännössä kahdeksan palkkaluokan järjestelmää, jakoa työn mukaan sekä vaihtoa rahan avulla, ja tämä kaikki eroaa vain vähän vanhasta yhteiskunnasta. Erilaista on se, että omistusjärjestelmä on muuttunut.” ”Maamme toteuttaa nykyisin käytännössä kauppatavarajärjestelmää, ja palkkajärjestelmäkin on eriarvoisen kahdeksan palkkaluokan järjestelmineen jne. Näitä voidaan rajoittaa vain proletariaatin diktatuurin vallitessa.”

Sosialistisessa yhteiskunnassa on yhä olemassa kahdenlaista sosialistista omistusta, nimittäin koko kansan omistusta ja kollektiivista omistusta. Tämä määrää sen, että Kiina toteuttaa nykyisin käytännössä kauppatavarajärjestelmää. Sekä Leninin että puheenjohtaja Maon suorittamat analyysit kertovat meille, että porvarillista oikeutusta, joka on pakostakin olemassa jaon ja vaihdon osalta sosialistisen järjestelmän vallitessa, tulee rajoittaa proletariaatin diktatuurin vallitessa niin että sosialistisen vallankumouksen pitkän kauden kuluessa työläisten ja talonpoikien, kaupungin ja maaseudun sekä ruumiillisen ja henkisen työn välistä kolmea pääeroa tullaan asteittain kaventamaan ja asteiden välisiä eroja tullaan kaventamaan ja aineelliset ja ideologiset edellytykset tällaisten eroavuuksien umpeuttamiseen tullaan vähitellen luomaan. Käänteisesti, jos porvarillisen oikeuden ja sen mukanaan tuoman eriarvoisuuden osan lujittamista, laajentamista ja voimistamista vaaditaan, väistämättömänä tuloksena tulee olemaan polarisaatio, ts. pieni määrä ihmisiä tulee jakamisen kuluessa hankkimaan itselleen yhä suurempia tavara- ja rahamääriä tiettyjen laillisten ja lukemattomien laittomien kanavien kautta; rikkauksien kokoamista sekä henkilökohtaisen maineen ja hyödyn tavoittelua koskevat kapitalistiset ajatukset tulevat tällaisten ”aineellisten yllykkeiden” kiidhdyttiminä leviämään esteettä; julkista omaisuutta tullaan muuttamaan yksityisomaisuudeksi, ja keinottelua, lahjusten ottamista ja korruptiota, varkautta ja lahjontaa tulee synty-mään; kapitalistinen tavaravaihtoperiaate tulee raivaamaan tiensä poliittiseen elämään ja jopa puolue-elämään, kaivamaan maata sosialistisen suunnitelmatalouden alta ja synnyttämään sellaisia kapitalistisia riistotoimia kuten tavaroiden ja rahan muuttaminen pääomaksi ja työvoiman muuttaminen kauppatavaraksi; omistusjärjestelmän

luonne tulee muuttamaan tietyissä laitoksissa ja yksiköissä, jotka seuraavat revisionistista linjaa; ja esimerkiksi työtätekevän kansan sortamisesta ja riistämisestä tulee jälleen ilmaantumaan. Tämän tuloksena pieni määrä uusia porvarillisia aineksia ja nousukkaita, jotka ovat kokonaan pettäneet proletariaatin ja työtätekevän kansan, tulee nousemaan esiin puolueenjäsenten, työläisten, varakkaiden talonpoikien ja valtionelimissä toimivien henkilöiden keskuudessa. Työläis-toverimme ovat sanoneet hyvin: "Ellei porvarillista oikeutta rajoi-teta, se tulee pidättelemään sosialismin kehittymistä ja auttamaan kapitalismin kasvua." Silloin kun porvariston taloudellinen voima kasvaa tiettyyn mittaan, sen asiamiehet tulevat vaatimaan poliittista valtaa, proletariaatin diktatuurin ja sosialistisen järjestelmän kumoamista ja sosialistisen omistuksen täydellistä muuttamista sekä avoimesti palauttamaan ja kehittämään kapitalistista järjestelmää. Heti valtaan päästyään uusi porvaristo tulee aivan ensimmäiseksi tukahduttamaan kansan verilöylyissä ja palauttamaan kapitalismin päällysrakenteessa, kaikki ideologian ja kulttuurin alat mukaan luet-tuina. Sitten he tulevat suorittamaan jakoa suhteessa kullakin ole-van pääoman ja vallan määrään, jättäen periaatteen "jokaiselle työn-sä mukaan" tyhjäksi ulkokuoreksi. Tuotantovälineitä monopolisoiva kourallinen uusia porvarillisia aineksia monopolisoi samalla kulutus-tavaroiden ja muiden tuotteiden jakamisvallan. Tällainen on palaut-tamisprosessi, joka on jo tapahtunut Neuvostoliitossa.

Tavasta, jolla Lin Piaon puolueenvastainen klikki alentui mihin tahansa kootakseen rikkauksia, tavoitteli kyltymättömästi porvaril-lista elämäntapaa ja käytti porvarillista oikeutta keinona harjoittaa salakavalaa, vastenmielistä ja halpamaista toimintaa, on monia esi-merkkejä tuotu esiin ja saatettu arvostelun alaiseksi. Mutta vielä-kin valaisevampi on vastavallankumoukselliseen vallankaappaukseen tähdännyt ohjelma, "Projektiluonnos 571", jossa Lin Piaon puolueen-vastainen klikki käytti nimenomaan porvarillisen oikeuden ajatusta eikä mitään muuta kiihottaakseen tai yllyttääkseen eri luokkiin kuu-luvia tiettyjä ihmisiä vastustamaan proletariaatin diktatuuria. Toi-sin sanoen, ohjelman edustamat luokkaedut ovat vanhan porvariston etujen lisäksi nimenomaan lukuisien uusien porvarillisten ainesten sekä porvarillista oikeutta kapitalismin kehittämiseen käyttää halua-vien muutamien ihmisten etuja. Tämä selittää sen, miksi ohjelma kohdistaa hyökkäyksensä puheenjohtaja Maon proletaariseen vallan-kumouslinjaan ja miksi se osoittaa erityisen katkeraa vihaa niitä tiet-



tyjä rajoituksia kohtaan, joita maamme on asettanut porvarilliselle oikeudelle sosialistisen vallankumouksen kautta proletariaatin diktatuurin vallitessa.

Lin Piaon puolueenvastainen klikki panetteli toimistoissa työskentelevien kaaderien kirjoittautumista Toukokuun 7. päivän kaaderikouluihin "työttömyydeksi peitellyssä muodossa"; se parjasi hallinnollisen rakenteen yksinkertaistamista, jonka tarkoituksena on läheisemmät suhteet kansanjoukkoihin, hyökkäykseksi kaadereita vastaan. Sen mielestä kaaderien tulisi olla kansan selässä istuvia valtaherroja ja näin ollen heistä tulee "työttömiä" heti kun he osallistuvat kollektiiviseen tuottavaan työhön. Siten klikki yritti yllyttää osan toimistotyöntekijöistä — ne, jotka haluavat laajentaa porvarillista oikeutta, toivovat voivansa toimia valtaherroina tai ovat vakavasti porvarillisen elämäntyylin turmelemia — puolueen linjaa ja sosialistista järjestelmää vastaan.

Lin Piaon puolueenvastainen klikki panetteli lukeneiston yhdentymistä työläisiin ja talonpoikiin ja lähettämistä maaseudulle "parannukseksi peitellyssä muodossa tapahtuvan pakkotyön kautta". Suurin määrin kommunistisen tietoisuuden omaavia nuoria on lähtenyt maaseudulle kuohuvaa innostusta tuntien. Tämä on merkitykseltään kauaskantoinen suuri yritys työläisten ja talonpoikien, kaupungin ja maaseudun sekä ruumiillisen ja henkisen työn välisen eroavuuden kaventamiseksi ja porvarillisen oikeuden rajoittamiseksi. Kaikki vallankumoukselliset tervehtivät tätä, kun taas porvarillisen ideologian syövyttämät ja varsinkin porvarillista oikeutta koskevan ajatuksen kahlitsevat ihmiset vastustavat sitä. Sillä, pidetäänkö suuntana koulunkäyneiden nuorten yhdentymistä työläisiin ja talonpoikiin, on välitön vaikutuksensa siihen, voiko vallankumous yliopisto-opetuksessa pysyä hellittämättä Shanghaiin työskönetehtaan osoittamalla tiellä sen periaatteen mukaan, että opiskelijat valitaan työläisten ja talonpoikien parista ja palaavat loppuututkinnon suoritettuaan heidän pariinsa. Lin Piaon puolueenvastaisen klikin erityinen viha tätä kohtaan ei ainoastaan osoittanut heidän vastustavan työätekevää kansaa, vaan myös sitä, että he käyttivät porvarillista oikeutta hyökätäksään puoluetta vastaan ja koettivat yllyttää porvarillista oikeutta koskevan ajatuksen syvän vaikutuksen alaisia ihmisiä vastustamaan sosialistista vallankumousta. Heidän ohjelmanaan oli laajentaa eroavuutta kaupungin ja maaseudun välillä sekä ruumiillisen ja henkisen työn välillä sekä muuttaa

koulunkäyneet nuoret uudeksi eliittikerrokseksi päämääränään saada tukea vastavallankumoukselliselle kaappaukselleen niiltä, jotka ovat porvarillista oikeutta koskevan ajatuksen syvästi vaikuttamia.

Lin Piaon puolueenvastainen klikki tuomitsi revisionistisia "aineellisia yllykkeitä" arvostelevan työväenluokan kommunistisen hengen "riistoksi peitellyssä muodossa". Lin Piao oli "aineellisten yllykkeiden" fanaattinen puoltaja. Hän kirjoitti pimeään muistikirjaansa: "Aineelliset yllykkeet ovat yhä välttämättömiä", "Materialismi — aineelliset yllykkeet", "Houkuttimia — virka-asema, palkkaedut, suosio" ym. pimeitä revisionismin fraaseja. Muuan Lin Piaon puolueenvastaisen klikin pääjäsen kirjoitti, että "jokaiselle työnsä mukaan ja aineellisen hyödyn periaate" on "ratkaiseva liikkeelle paneva voima" tuotannon edistämisessä. Päällisin puolin katsottuna he näyttivät vaativan rahan käyttämistä työläisten "houkuttimena". Tosiasiallisesti he halusivat laajentaa rajoitukset asteroja työläisten keskuudessa kasvattaakseen ja lahjoakseen pienen osan työväenluokkaa muuttaen sen etuoikeutetuksi kerrokseksi, joka pettää proletariaatin diktatuurin ja proletariaatin edut, ja hajottaakseen työväenluokan yhtenäisyyden. He yrittivät turmella työläisiä porvarillisella maailmankatsomuksella ja käyttää porvarillista oikeutta koskevan ajatuksen syvästi vaikuttamien työläisten pientä määrää eräänä voimana tukemassa proletariaatin diktatuuriin kohdistuvaa oppositiotaan. Lin Piao ja kumppanit pitivät "erityisen tärkeänä" "palkan" käyttämistä houkuttelemaan "nuoria työläisiä", ja "houkuttimet — virka-asema, palkkaedut, suosio" olivat salakavala suunnitelma. Tämä osoittaa meille kielteisellä esimerkillä, että nuorten työläisten, erityisesti niiden, joista on tullut kaadereita, täytyy tietoisesti torjua porvariston aineelliset houkuttimet ja porvarillista oikeutta koskevalle ajatukselle ominaisissa eri muodoissa heille esitetty imartelu. Heidän on säilytettävä ja saatettava vaikuttamaan proletariaatin ja koko ihmiskunnan täydellisen vapautumisen puolesta rohkeasti taisteleva kommunistinen vallankumoushenki ja pyrittävä varustautumaan marxilais-leniniläisellä maailmankatsomuksella eivätkä he saa mennä päästään pyörälle tavaroiden, rahan avulla tapahtuvan vaihdon, poroporvarillisen imartelun, suosion-voittelun ja ryhmäkuntaisuuden sokaisevassa maailmassa, jotta he eivät joutuisi Lin Piaon kaltaisten poliittisten huijareiden tai yhteiskunnan tilanherra- ja porvaristoinesten hämäämiksi. Nuoriin työläisiin kohdistuvan "huolenpidon osoittamisen" varjolla nämä ihmi-

set tosiasiallisesti antavat heille "yllykkeitä" kapitalistisen tien kulkemiseen, ja siten heitä voitaisiin nimittää poliittisiksi "yllyttäjiksi". Kokemattomat vasta syntyneet porvarilliset ainekset rikkovat lakia avoimesti, kun taas ovelat vanhat porvarilliset ainekset ohjaavat heitä kulissien takaa — tämä on yleinen ilmiö luokkataistelussa tämän päivän yhteiskunnassamme. Meidän on pidettävä kiinni periaatteesta, jonka mukaan paino pannaan kulissientakaisiin kiihottajiin kohdistuviin iskuihin käsiteltäessä turmeltuneita nuoria, jotka ovat syylistyneet rikoksiin. Melkoinen määrä nuoria työläisiä, jotka ovat omaksuneet selkeän kannan porvarillista korruptiota vastaan, on astunut etualalle meneillään olevassa taistelussa, ja meidän on tuettava heitä ja tehtävä yhteenveto heidän kokemuksistaan taistelussa.

Lin Piaon puolueenvastainen klikki esitti sellaisia parjauksia, että talonpojilta "puuttuu ruokaa ja vaatteita", että asevoimien kaaderien "todellinen elintaso on huononemassa", että punakaartilaisia, jotka osoittivat rohkeata henkeä uskaltaen ajatella, puhua, raivata uutta tietä, toimia ja tehdä vallankumousta porvariston arvostelmissa suuren kulttuurivallankumouksen aikana, "hämätettiin ja käytettiin hyväksi" ... Tämä kaikki tähtäsi sosialistisen järjestelmän ja puolueen joukkolinjan täydelliseen kieltämiseen, porvaristoon kohdistuvan proletariaatin diktatuurin kieltämiseen, porvarillisen oikeuden laajentamiseen ja kapitalismin palauttamiseen. Levittämällä parjausta, jonka mukaan talonpojilta "puuttuu ruokaa ja vaatteita", Lin Piaon puolueenvastaisen klinin tarkoituksena oli yllyttää talonpoikia "syömään ja jakamaan kaiken" sosialistisen kollektiivitalouden hajottamiseksi ja hävittämiseksi. Jos asiat tehtäisiin tämän linjan mukaan, pieni määrä ihmisiä nousisi uudeksi porvaristoksi, kun taas valtaenemmistö kärsisi kapitalistisesta riistosta. Juuri tällaista tilannetta tilanherrat, rikkaat talonpojat ja osa kapitalistista tietä maaseudulla kulkevista varakkaista keskitalonpojista kaipaavat.

Nyttemmin me voimme nähdä, mitä Lin Piao tarkoitti "todellisen sosialismin rakentamisella". Se merkitsi porvarillisen oikeuden laajentamista sosialismin nimikilven alla, niin että uudet porvarilliset ainekset ja erinäiset kapitalistiselle tielle aikovat lahkokunnat ja ryhmät voisivat yksissä tuumin kukistettujen tilanherra- ja kapitalistiluokkien kanssa "saada kaiken komentoonsa ja kaiken käytettäväkseen", kukistaa proletariaatin diktatuurin ja palauttaa kapitalismin. Lin Piao ja hänen kaltaisensa olivat heidän poliittisia edus-

tajiaan. Tämä Lin Piaon puolueenvastaisen klikin "Projektiluonnoksessa 571" ajama ohjelma ei tipahtanut taivaasta eikä ollut myösyntäytynään "superneroksi" itseään väittäneiden mielessä; se oli yhteiskunnallisen olemisen heijastuma. Tarkasti sanoen, tämä klikki lähti taantumukselliselta porvarilliselta kannaltaan ja heijasti muutaman prosentin väestöstä muodostavien tilanherrojen, rikkaiden talonpoikien, vastavallankumouksellisten, huonojen aineiden ja oikeistolaisten vaatimusta ja sen pienen ihmismäärän vaatimusta, jotka joko olivat uusia porvarillisia aineksia tai jotka aikoivat käyttää porvarillista oikeutta hyväksi noustakseen sellaisiksi, ja se vastusti yli 90 pros. väestöstä muodostavan vallankumouksellisen kansan vaatimusta sosialistisen tien voimassa pitämisestä. Se käytti idealistista apriorismia vastustaakseen materialistista heijastusteoriaa, jota on kuitenkin käytettävä selittämään, miten sen vastavallankumouksellinen ideologia syntyi.

Miksi Lin Piaon kaltaisten ihmisten olisi varsin helppo ajaa läpi kapitalistinen järjestelmä, jos he tulisivat valtaan? Juuri siksi, että sosialistisessa yhteiskunnassamme on yhä luokkia ja luokkataistelua sekä maaperää ja edellytyksiä, jotka synnyttävät kapitalismia. Voidaksemme vähitellen supistaa tätä maaperää ja näitä edellytyksiä ja lopulta eliminoida ne meidän on hellittämättä jatkettava vallankumousta proletariaatin diktatuurin vallitessa. Proletariaatin etujoukko voi puheenjohtaja Maon vallankumouslinjan ohjaamana suorittaa loppuun tämän tehtävän vain lukuisten sukupolvien lujien ja väsymättömien ponnistusten kautta. Niinpä meidän onkin pidettävä kiinni puolueen peruslinjasta, kohotettava työväenluokan poliittista tietoisuutta, lujitettava työläisten ja talonpoikien liittoa, yhdistettävä kaikki yhdistettävissä olevat voimat ja yhdistettävä vallankumoukselliset kansanjoukot ja johdettava niitä muovaamaan tietoisesti uudelleen maailmankatsomustaan taistelussa luokkavihollisia vastaan ja luokkataistelun, tuotantokamppailun ja tieteellisen kokeilun kolmessa suuressa vallankumouksellisessa liikkeessä. Niinpä meidän on lujitettava ja kehitettävä koko kansan sosialistista omistusta ja työtätekevän kansan sosialistista kollektiivistä omistusta, ehkäistävä omistusjärjestelmän suhteen jo hävitetyn porvarillisen oikeuden palautuminen ja jatkettava vähitellen melko pitkän ajan kuluessa tehtävän sen osan täyttämistä, joka on vielä täyttämättä omistuksen muuttamisessa, sekä samalla rajoitettava porvarillista oikeutta tuotantosuhteiden kahden muun puolen, nimit-

täin ihmisten välisten suhteiden ja jakosuhteiden, osalta, arvosteltava porvarillisen oikeuden ajatusta ja jatkuvasti heikennettävä perustaa, joka synnyttää kapitalismia. Niinpä meidän on hellittämättä jatkettava vallankumousta päällysrakenteen alueella, syvennettävä revisionismia ja porvaristoa koskevaa arvosteluamme ja päästävä porvaristoon kohdistuvaan kaikinpuoliseen proletariaatin diktatuuriin.

Keskusteluissa maan eri seuduille elo- ja syyskuussa 1971 tekemänsä tarkastusmatkan aikana puheenjohtaja Mao sanoi: "Olemme laulaneet Kansainvälistä 50 vuotta, ja kymmenen kertaa joku puolueessamme on toiminut hajaannuksen aikaansaamiseksi. Minun nähdäkseni tällä tavalla voi tapahtua vielä kymmenen, kaksikymmentä tai kolmekymmentä kertaa. Ettekö usko tätä? No, jos te ette usko, minä ainakin uskon niin. Eikö kommunismin toteuduttua enää ole taisteluja? Minä en usko sitä. Silloinkin tulee olemaan taisteluja uuden ja vanhan välillä, oikean ja väärän välillä. Edes kymmenien tuhansien vuosien jälkeen ei väärä asia tule hyväksytyksi, ei tule kestämaan." Lenin sanoi: "Niin, kukistamalla tilanomistajat ja porvariston me raivasimme tien, mutta emme rakentaneet sosialismin mahtavaa rakennusta. Maaperälle, jolta yksi porvarillinen sukupolvi on puhdistettu, ilmaantuu historiassa jatkuvasti uusia sukupolvia niin kauan kuin maaperä synnyttää niitä, ja se kyllä synnyttää porvareita kuinka paljon tahansa. Mitä tulee niihin, jotka katsovat voittoa kapitalisteista sillä tavalla kuin pienomistajat sitä katsovat — 'He kahmivat, antakaapa minunkin yrittää' — todellakin jokainen heistä on porvariston uuden sukupolven lähde." Lenin käsitteli yhteiskunnassa tapahtuvan luokkataistelun pitkälistä luonnetta; puheenjohtaja Mao käsittelee sen kahden linjan välisen taistelun pitkälistä luonnetta, joka ilmenee yhteiskunnassa tapahtuvan luokkataistelun heijastumana puolueessa. Meidän on käytävä sellaista luokkataistelua ja kahden linjan välistä taistelua päästäksemme kerran toisensa jälkeen voitolle porvaristosta ja sen asiamiehistä, jotka toimivat revisionismin, hajaannuksen sekä juonittelun ja vehkeilyn puolesta; vain siten voidaan vähitellen luoda olosuhteet, joissa porvariston olemassaolo tai uuden porvariston syntyminen tulee olemaan mahdotonta, ja luokat voivat lopulta eliminoidua. Tällainen on proletariaatin diktatuurin koko historiallisen kauden aikana loppuun suoritettavana oleva suuri asia.

Uusilla porvarillisilla aineksilla, jotka syntyvät porvarillisten aja-

tusten syövytyksen ja porvarillisen oikeuden olemassaolon tulokse-  
na, on yleensä kaksinaamaisten henkilöiden ja nousukkaiden yhti-  
söiset poliittiset piirteet. Harjoittaakseen kapitalistista toimintaa  
proletariaatin diktatuurin vallitessa he pystyttävät aina tietyn so-  
sialistisen nimikilven; koska heidän palautustoimintansa ei tähtää  
heiltä vietyjen tuotantovälineiden takaisin sieppaamiseen, vaan sel-  
laisten tuotantovälineiden haltuunsa ottamiseen, joita he eivät ole  
koskaan omistaneet, he ovat erityisen ahneita haluten hotkaista yh-  
dellä nielaisulla koko kansalle tai kollektiiville kuuluvan rikkauden  
ja asettaa sen yksityisomistukseensa. Lin Piaon puolueenvastaisella  
klikillä esimerkiksi oli nämä poliittiset piirteet. ”Kuten Tshungsha-  
nin susi vanhassa tarussa te syyllistytte petokseen heti kun vain ky-  
kenette toimimaan oman mielenne mukaan.” Nämä ”Punaisen huo-  
neen unesta” olevat rivit, jotka kuvaavat, miten sydämetön raaka-  
lainen Sun Shao-tsu ”alentuu mihin tahansa mukautuakseen olosuh-  
teisiin”, voidaan osuvasti omistaa Lin Piaon puolueenvastaiselle kli-  
kille. Ennen kuin Lin Piao kykeni toimimaan oman mielensä mu-  
kaan, toisin sanoen, ennen kuin hän sai käsiinsä osan poliittisesta ja  
taloudellisesta vallasta, hän käytti vastavallankumouksellista kak-  
sinaamaista taktiikkaa puolueen ja kansanjoukkojen pettämiseksi ja  
käytti hyväksi joukkoliikkeen voimaa palvelemaan omia tarkoi-  
tuksiaan; näin tehdessään hän ei häikäillyt pystyttää vallankumouk-  
sellista nimikilpeä tai huutaa vallankumouksellisia tunnuksia sa-  
malla kun hän vääristeli niitä. Analysoidessaan Lin Piaon ja hänen  
joukkionsa ajatustapaa suuren kulttuurivallankumouksen alkuaikoi-  
na kirjoitetussa kirjeessä puheenjohtaja Mao totesi: ”Minusta heidän  
todellisena aikomuksenaan on käyttää Tshung Kueita taistelemaan  
aaveita vastaan.” (Tshung Kuei on taruhenkilö, jolla sanottiin ole-  
van kyky karkottaa aaveita — käänt.) Tämä esitti asian hyvin. Ky-  
symyksessä oli tiilen käyttäminen ovelle koputtamiseen, ja kun se  
oli tehty, he eivät enää tarvitsisi sitä ja hankkiutuisivat siitä inho-  
ten eroon. Toimiminen vastavallankumouksellisin kaksinaamaisina  
henkilöinä, punaisen lipun vastustaminen samalla punaista lippua  
heiluttaen, ”kauniiden asioiden puhuminen edessänne, mutta par-  
jaaminen selkänne takana” tai, kuten Lin Piaon puolueenvastainen  
klikki itse on tunnustanut, ”puheenjohtaja Maon lipun heiluttaminen  
iskun ’kohdistamiseksi puheenjohtaja Maon voimiin’ — nämä ovat  
vain erilaisia tapoja ilmaista yhdellä ja samalla tavalla tehtyjä asioi-  
ta. Heti kun Lin Piaon puolueenvastainen klikki arveli, kuten he

asian esittivät, että "usean vuoden valmistelun jälkeen ideologinen, järjestöllinen ja sotilaallinen taso on saatu kohoamaan huomattavasti ja ideologinen ja aineellinen perusta on tiettyssä määrin laskettu", he päättivät tehdä mielensä mukaan. Hallinnassaan ja valvonnassaan olevissa yksiköissä ja laitoksissa he muuttivat sosialistisen julkisen omistuksen Lin Piaon puolueenvastaisen klikin yksityisomistukseksi. He ilmaisivat yhä avoimemmin hillittömän kunnianhimoiset poliittiset pyrkimyksensä, jotka varmasti kasvoivat sitä mukaa kuin he entistä enemmän "kykenivät tekemään mielensä mukaan", aivan kuten porvaristonkaan ahneus ei tunne rajoja ja kasvaa pääoman karttumisen myötä. Marx sanoi porvaristoa analysoidessaan: "Kapitalistina hän on vain personoitunut pääoma. Hänen sielunsa on pääoman sielu." Lin Piaon, puolueen sisällä toimineen porvarillisen asiamiehen sielu ei sekään ollut muuta kuin kumotun, mutta paluusta uneksivan vanhan kapitalistiluokan ja syntymässä olevan ja turhaan hallitsemaan pyrkivän uuden kapitalistiluokan sielu. Luokka-analyysi tekee aivan selväksi Lin Piaon ja hänen joukkionsa kieroutuneen, vastavallankumouksellisen poliittisen toiminnan: Kungfutsen ja Mengtsen oppeja saarnaten, puolueen ja Kiinan kansan pettään ja sosiali-imperialismin puolelle siirtyen he harjoittivat samanlaisia likaisia puuhia kuin kiinalainen comprador-porvaristo, joka palvoi Kungfutsea ja petti kansakunnan; mitä tulee heidän niin kuumeisesti suunnittelemaansa vastavallankumoukselliseen vallankaappaukseen, se oli vain hiilipaperijäljennös menetelmästä, johon porvaristo monissa maissa on turvautunut lukuisia kertoja ja johon se turvautuu vielä tänäkin päivänä.

Tehtävämme on toisaalta kaivaa vähitellen pois porvaristoa ja kapitalismia synnyttävä maaperä ja toisaalta kyetä ajoissa näkemään Lin Piaon ja kumppaneiden kaltaisen uuden porvariston läpi, kun sitä ilmaantuu tai on muodostumassa. Tämän vuoksi marxismin, leninismin ja Mao Tsetungin ajattelun opiskeleminen on tärkeää. Jos me poikkeamme marxilaisesta ohjauksesta, me emme voi suorittaa loppuun näitä kahta tehtävää; kaiken lisäksi, silloin kun jokin revisionistinen ideologinen taipumus syntyy, joku voi joutua sen hämäämäksi ja jopa sokeasti astua gangsterien veneeseen mielessään olevan porvarillista oikeutta koskevan ajatuksen vuoksi tai siksi ettei sitä havaita. Miksi muuten jotkut seurasivat revisionistista linjaa sen ilmaantuessa? Miksi Lin Piao ja kumppanit voivat pettää ihmisiä puolueen 9. keskuskomitean toisessa täysistunnossa turvautumalla idea-

lismiin ja nostamalla suuren metelin? Miksi nuo Lin Piaon puolueenvastaisen klikin puolueen hajottamiseen ja proletariaatin diktatuurin kumoamiseen tähdänneet peittelemättömät sanat voivat mennä kaupaksi kaaderien pienen määrän keskuudessa? Miksi pienet ja suuret "laivastot" voivat avoimesti käyttää menetelminä juhlapitöiden pitämistä ja lahjojen antamista, virka-asemien ja muiden suosiosoitusten tarjoamista jne. keinoina ihmisten houkuttelemiseksi puolelleen klikin muodostamiseksi, ryhmäkuntatoiminnan harjoittamiseksi ja juonittelemiseksi? Miksi he kirjoittivat pimeisiin muistikirjoihinsa sellaista roskaa kuten "asianuntemuksen käyttäminen politiikan peittelemiseksi" vastavallankumouksellisen toimintansa toteuttamisen taktiikkana? Tässä on syvälinen opetus. Vastustaessaan Peng Teh-huain puolueenvastaista klikkiä v. 1959 puheenjohtaja Mao totesi, että **"tällä hetkellä päävaara on empirismissä"** ja sen vuoksi meidän tulee lukea ja opiskella tunnollisesti. Kuluneen runsaan vuosikymmenen aikana puheenjohtaja Mao on moneen otteeseen toistanut tämän mielipiteen. Hän tähdensi, että korkeassa ja keskitason asemassa olevien puoluekaaderien, ennen kaikkea puolueen keskuskomitean jäsenten, **"tulee kaikkien tunnollisesti lukea ja opiskella erilaisten tasojensa mukaan ja hallita marxismi hyvin"**. Hän tähdensi lisäksi, että **"muutaman seuraavan vuoden aikana tulee kiinnittää erityistä huomiota marxilais-leniniläisten klassikoiden propagoimiseen"**. Lin Piaon puolueenvastaisen klikin vararikon jälkeen puheenjohtaja Mao sanoi jälleen: **"Kehotan virallisesti tovereita lukemaan"**, ja hän painotti tätä jälleen puhuessaan äskettäin proletariaatin diktatuurista. Miten rohkaisevia nämä vakavat ja merkittävät opetukset ovatkaan! Kaikkien puolueessa olevien toverien, varsinkin korkea-arvoisten kaaderien, on tartuttava tunnollisesti opiskeluun ja lukemiseen proletariaatin diktatuurin lujittamista koskevana pääasiana. Ennen kaikkea heidän on itse opiskeltava hyvin ja ymmärrettävä perusteellisesti Marxin, Engelsin, Leninin ja Stalinin sekä puheenjohtaja Maon selitykset ja heidän pääteoksensa proletariaatin diktatuurista, pyrittävä selittämään kysymystä yhdenmällä teoria käytäntöön ja päästävä eroon sekä ideologisesti että toiminnassa porvarillisista ajatuksista ja työtyyleistä, jotka ovat erillään kansanjoukoista, samaistuaakseen kansanjoukkojen kanssa, tullaan todella uusien nousemassa olevien sosialististen asioiden edistäjiksi ja osataakseen havaita kapitalismin syövyttävän vaikutuksen ja uskaltaakseen vastustaa sitä. Yksinkertaista elämäntapaa ja



tarmokasta taistelua koskeva puolueemme kunniakas perinne, joka on kehittynyt kuluneiden vuosikymmenien aikana, on omaksuttava ja sitä on vietävä eteenpäin. Välttämätöntä on saada hyvä ote tilanteesta ja opiskella politiikkaa, talouspolitiikka mukaan luettuna. Ehdottoman välttämätöntä on pitää kiinni siitä periaatteesta, että tartutaan vallankumoukseen ja edistetään tuotantoa ja muuta työtä sekä valmiutta sodan varalta, periaatteesta, joka on osoittautunut tehokkaaksi käytännössä. Huomiota tulee kiinnittää eron tekemiseen ristiriitojen kahden lajin välillä sekä tarkkojen ja voimakkaiden iskujen antamiseen hyvin pienelle määrälle huonoja aineksia, kun taas kansanjoukkojen keskuudessa ilmenevä porvarillinen vaikutus tulee eliminoida soveltamalla kaavaa **"yhtenäisyys, arvostelu, yhtenäisyys"** — pääasiassa käyttämällä menetelminä opiskelua ja tietoisuuden kohottamista, lujasti kapitalismia vastaan olevien edistyneiden asioiden tukemista, menneen kärsimyksen mieleen palauttamista ja sen vertaamista tämän päivän onnellisuuteen sekä myös ihmisten taivuttelemista ja kasvattamista sekä arvostelun ja itsekritiikin harjoittamista, minkä kaiken tarkoituksena on yhdistää 95 pros. kaadereista ja kansanjoukoista. Kapitalistisia taipumuksia arvosteltaessa on välttämätöntä luoda yleistä mielialaa, voittaa enemmistö puolellesi, herättää tietoisuutta ja antaa aktiivista ohjausta. Mitä tulee niihin muutamiin, jotka ovat vajonneet syvälle kapitalismin suohon, heille on sanottava terävästi: "Toverit, parantakaa tapanne nyt heti!"

Kuten tämän artikkelin alussa todettiin, Lin Piaon puolueenvastainen klikki oli äärimmäisen eristettynä koko maan kansasta. Tutkiessamme sen esiin nousemista luokkajuuriaan myöten me viittasimme maaperään ja olosuhteisiin, jotka tuottivat Lin Piaon puolueenvastaisen klikin. Todettuamme asian tämän puolen meidän on myös huomautettava, että Lin Piaon puolueenvastainen klikki oli pohjimmiltaan hyvin heikko; kuten kaikki taantumukselliset, se oli vain paperitiikeri. Tämän klikin koko vastavallankumouksellinen toiminta muodosti vain todistusaineiston tappiosta ja umpikujasta, ei voitosta. Sosialistinen järjestelmä tulee varmasti kapitalistisen järjestelmän tilalle ja kommunismi tulee varmasti olemaan voitollinen koko maailmassa; tämä on ihmisen tahdosta riippumaton objektiivinen laki. Koska sosialistinen yhteiskunta on syntynyt vanhasta yhteiskunnasta, se **"on siten kaikissa suhteissa, taloudellisesti, moraalisesti ja henkisesti, sen vanhan yhteiskunnan syntymämerk-**

kien leimaama, jonka kohdusta se syntyy”. Tämä ei ole mitenkään outoa. Kuluneen 25 vuoden historia kertoo meille, että mikäli me jatkamme hellittämättä proletariaatin diktatuuria, pidämme kiinni vallankumouksen jatkamista proletariaatin diktatuurin vallitessa koskevasta puheenjohtaja Maon teoriasta ja pidämme voimassa linjaa, periaatteita ja politiikkaa, jotka puheenjohtaja Mao on meille määrittänyt sosialistisen vallankumouksen osalta, me pystymme tekemään tyhjäksi luokkavihollisten tekemän vastarinnan, poistamaan vähitellen nämä syntymämerkit ja saamaan voiton toisensa jälkeen. Nykyinen sosialistisen asiamme yhä suuremman menestyksen leimaama erinomainen tilanne on vaikuttavana vastakohtana sisäisesti hajoamassa sekä kotimaassa ja ulkomailla vaikeuksissa olevien imperialismin ja sociali-imperialismin tilanteelle. Puheenjohtaja Maon viimeisin ohje teoriaa koskevasta kysymyksestä tekee varmasti meidät kykeneviksi sekä teoriassa että käytännössä ymmärtämään entistä täydellisemmin proletariaatin diktatuurin historialliset tehtävät ja keinot niiden toteuttamiseksi; se tulee suuresti auttamaan proletariaatin diktatuurin lujittamista, syventämään sosialistista vallankumousta, helpottamaan sosialistisen vallankumouksen kehittymistä ja edistämään maanlaajuista vakautuneisuutta ja yhtenäisyyttä. Kiinan kommunistit ovat täynnä luottavaisuutta, ja niin ovat myös maan proletariaatti ja vallankumouksellinen kansa. Yhdeksi liittyneinä ja mieliala korkealla he ovat käymässä puolueen johdolla taistelua revisionismin torjumiseksi ja ehkäisemiseksi. Kiinan vallankumouksen historia on monimutkaisten taistelujen kautta voittoon etenevän vallankumouksellisen kansan ja toistuneiden voimankokeustusten jälkeen kohti tuhoa kulkevien taantumuksellisten historia. Kuten puheenjohtaja Mao on esittänyt yhteenvetona: ”Siitä lähtien kun keisari kukistettiin v. 1911, ei yksikään taantumuksellinen ole kyennyt pysymään kauan vallassa Kiinassa. Pisin aika oli vain 20 vuotta (Tshiang Kai-shek), mutta hänkin kaatui kansan noustua kapinaan. Tshiang Kai-shek nousi valtaan käyttäen hyväkseen Sun Jat-senin häneen tuntemaa luottamusta ja johtaen Whampoa-akatemiaa ja kooten ympärilleen suuren joukon taantumuksellisia. Käytännöllisesti katsoen koko tilanherraluokka ja porvaristo tukivat häntä silloin kun hän kääntyi kommunistista puoluetta vastaan. Sitä paitsi kommunistinen puolue oli siihen aikaan kokematon. Niinpä hän sai riemuiten tilapäisen valta-aseman. Yhdistymistä hän ei kuitenkaan saavuttanut noiden 20 vuoden aikana. Silloin käytiin sota

kuomintangin ja kommunistisen puolueen välillä, sodat kuomintangin ja eri sotaherraklikkien välillä, kiinalais-japanilainen sota ja lopulta nelivuotinen suurimittainen kansalaissota, joka sai hänet säntäämään pakoon eräälle saariryhmälle. Jos oikeisto toimeenpanee antikommunistisen vallankaappauksen Kiinassa, olen varma, ettei sekään saa rauhaa ja sen valta on todennäköisimmin oleva lyhytaikainen, koska sitä eivät tule suvaitsemaan vallankumoukselliset, jotka edustavat yli 90 prosenttia väestöstä muodostavan kansan etuja.” ”Johtopäätöksenä on yhä kaksi usein toistettua toteamusta: Tulevaisuudennäkymät ovat valoisat; tie tulee olemaan mutkikas.” Edetkäämme rohkeasti puheenjohtaja Maon osoittamaa suuntaa ja tietä pitkin!

## KAIKINPUOLISEN DIKTATUURIN HARJOITTAMISESTA PORVARISTOON

**"Kaikeinpuolisen diktatuurin harjoittamisesta porvaristoon" on aikakauslehti "Punalipun" n:ossa 4/1975 julkaistun toveri Tshang Tshun-tshiaon kirjoittaman artikkelin otsikko. Se on kokonaisuudessaan seuraava:**

Proletariaatin diktatuuria koskeva kysymys on ollut kauan aikaa marxismin ja revisionismin välisen taistelun keskipisteenä. Lenin sanoi: **"Marxilainen on vasta se, joka ulottaa luokkataistelun tunnus-  
tamisen proletariaatin diktatuurin tunnustamiseen asti"**, ja puheenjohtaja Mao kehottaa koko kansakuntaamme saamaan selkeän käsityksen proletariaatin diktatuuria koskevasta kysymyksestä nimenomaan siinä tarkoituksessa, että pystyisimme harjoittamaan marxismia eikä revisionismia sekä teoriassa että käytännössä.

Maamme on nyt tärkeässä historiallisessa kehityskaudessa. Yli kaksi vuosikymmentä jatkuneen sosialistisen vallankumouksen ja sosialistisen rakennustyön jälkeen ja varsinkin kulttuurivallankumouksessa tapahtuneen Liu Shao-tshin ja Lin Piaon porvarillisen päämajan hävittämisen jälkeen proletariaatin diktatuurimme on lujempi kuin koskaan ja sosialistinen asiamme menestyy. Taistelumieltä täynnä koko maan kansa on lujasti päättänyt rakentaa Kiinan voimakkaaksi sosialistiseksi maaksi ennen vuosisadan päättymistä. Tämän ponnistelun kuluessa ja sosialismin koko historiallisen kauden aikana maamme kehityksen tulevaisuuteen vaikuttava pääkysymys on se, pystymmekö jatkamaan hellittämättä proletariaatin diktatuuria. Myös meneillään olevan luokkataistelun vuoksi meidän on välttämätöntä saada selkeä käsitys proletariaatin diktatuuria koskevasta kysymyksestä. Puheenjohtaja Mao sanoo: **"Selkeyden puute tästä kysymyksestä tulee johtamaan revisionismiin."** Ei riitä, jos vain muutamat käsittävät asian ytimen; **"Tämä olisi saatettava koko kansakunnan tietoon."** Onnistumisella tässä opiskelussa on ajankohtainen ja kauaskantoinen merkityksensä, jota ei voida koskaan yliarvioida.

Nojautuen käytännön kokemukseen Lokakuun suuren socialistisen vallankumouksen johtamisessa ja ensimmäisen proletariaatin diktatuuriin perustuvan valtion ohjaamisessa Lenin totesi terävästi jo v. 1920: ”Proletariaatin diktatuuri on kaikkein päättäväisintä ja säälimättömintä uuden luokan käymää sotaa mahtavam-paa vihallista, porvaristoa vastaan, jonka syökseminen vallasta (vaikka-pa vain yhdessä maassa) on kymmenkertain sen vastarinnan ja jonka mahti ei ole ainoastaan kansainvälisen pääoman voimassa, vaan myös tottumuksen voimassa, pientuotajan voimassa. Sillä pientuotantoa on maailmassa valitettavasti vielä hyvin, hyvin laajalti, ja pientuotanto synnyttää kapitalismia ja porvaristoa jatkuvasti, joka päivä, joka tunti, spontaanisti ja joukkomitassa. Kaikkien näiden syiden vuoksi proletariaatin diktatuuri on välttämätön.” Lenin totesi, että proletariaatin diktatuuri on hellittämätöntä taistelua — veristä ja veretöntä, väkivaltaista ja rauhanomaista, sotilaallista ja taloudellista, kasvatuksellista ja hallinnollista — vanhan yhteiskunnan voimia ja perinteitä vastaan, että se on porvaristoon kohdistuvaa kaikinpuolista diktatuuria. Lenin tähdensi kerran toisensa jälkeen, että porvariston voittaminen ei ole mahdollista ilman pitkällisen, kaikinpuolisen diktatuurin harjoittamista siihen nähden. Myöhempinä vuosina käytäntö on vahvistanut nämä Leninin sanat, varsinkin hänen alleviivaamansa sanat. Aivan varmasti uusia porvareita on syntynyt ryhmä toisensa jälkeen, ja heidän edustajanaan ei ole kukaan muu kuin Hruštševin ja Brezhnevin luopioklikki. Näillä ihmisillä on yleensä hyvä luokkatausta; lähes kaikki heistä on kasvatettu punaisen lipun alla; he ovat järjestöllisesti liittyneet kommunistiseen puolueeseen, saaneet yliopistokoulutuksen ja tulleet niin sanotuiksi punaisiksi asiantuntijoiksi. Mutta he ovat kapitalismin vanhan maaperän synnyttämiä uusia myrkyllisiä rikkaruohoja. He ovat pettäneet oman luokkansa, anastaneet vallan puolueessa ja valtiossa, palauttaneet kapitalismin, tulleet proletariaattiin kohdistuvan porvariston diktatuurin päälliköiksi ja saaneet aikaan sen, mitä Hitler yritti, mutta ei onnistunut saamaan aikaan. Meidän ei pitäisi koskaan unohtaa tätä historiallista kokemusta, jossa ”satelliitit nousivat taivaalle samalla kun punainen lippu putosi maahan”, varsinkaan ajankohtana, jolloin olemme päättäneet rakentaa voimakkaan maan.

Meidän on oltava selkeästi tietoisia siitä, että vielä on olemassa vaara Kiinan muuttumisesta revisionistiseksi. Tämä ei johdu ai-

noastaan siitä, että imperialismi ja sosiali-imperialismi haluavat aina innokkaasti harjoittaa aggressiota ja kumoustoimintaa meitä vastaan ja että tappioonsa tyytymättömät vanhat tilanherrat ja kapitalistit ovat yhä olemassa, vaan myös siitä, että uusia porvarillisia aineksia **syntyy** joka päivä ja joka tunti, kuten Lenin totesi. Jotkut toverit esittävät, että Lenin viittasi ennen osuustoimintaa vallinneeseen tilanteeseen. Tämä on aivan ilmeisesti virheellinen käsitys. Leninin huomautukset eivät ole vanhanaikaisia. Nämä toverit voivat ottaa luettavakseen v. 1957 julkaistun puheenjohtaja Maon kirjoitusten **Kansan keskuudessa esiintyvien ristiriitojen oikeasta käsittelestä**. Siinä puheenjohtaja Mao esittää konkreettisen analyysin, jonka mukaan omistusjärjestelmän socialistisessa muuttamisessa saadun perusvoiton jälkeen, johon sisältyy osuustoiminnan saavuttaminen, Kiinassa on yhä olemassa luokkia, luokkaristiriitoja ja luokkataistelua, ja tuotantosuhdeiden ja tuotantovoimien välillä sekä päällysrakenteen ja talouden perustan välillä on yhä sekä sopu-  
sointua että ristiriitaa. Tehtyään yhteenvedon proletariaatin diktatuurin uudesta kokemuksesta Leninin jälkeen puheenjohtaja Mao vastasi järjestelmällisesti omistusjärjestelmässä tapahtuneen muutoksen jälkeen nouseviin erilaisiin kysymyksiin, asetti proletariaatin diktatuurin tehtävät ja politiikan sekä laski puolueen peruslinjan ja proletariaatin diktatuurin vallitessa jatkuvan vallankumouksen teoreettisen perustan. Käytäntö kuluneen 18 vuoden aikana, erityisesti suuressa proletaarisessa kulttuurivallankumouksessa, on todistanut, että puheenjohtaja Maon esittämä teoria, linja ja politiikka ovat täysin oikeat.

Puheenjohtaja Mao totesi äskettäin: **"Lyhyesti sanoen, Kiina on sosialistinen maa. Ennen vapautusta se oli melko samanlainen kuin kapitalistinen maa. Vielä nytkin se toteuttaa käytännössä kahdeksan palkkaluokan järjestelmää, jakoa työn mukaan ja vaihtoa rahan avulla, ja tämä kaikki eroaa varsin vähän vanhasta yhteiskunnasta. Erilaista on se, että omistusjärjestelmä on muuttunut."** Jotta ymmärtäisimme syvemmin puheenjohtaja Maon ohjeen, katsokaamme Kiinassa omistusjärjestelmässä tapahtuneita muutoksia sekä talouden eri sektoreiden suhteellisia osuuksia Kiinan teollisuudessa, maataloudessa ja kaupassa v. 1973.

Ensiksi teollisuus. Koko kansan omistuksessa olevan teollisuuden osuus oli 97 prosenttia koko teollisuuden kiinteästä omaisuudesta, 63 prosenttia teollisuusväestöstä ja 86 prosenttia koko teollisuus-

tuotannon arvosta. Kollektiivisessa omistuksessa olevan teollisuuden osuus oli 3 prosenttia kiinteästä omaisuudesta, 36,2 prosenttia teollisuusväestöstä ja 14 prosenttia tuotannon kokonaisarvosta. Näiden lisäksi yksityiset käsityöläiset muodostivat 0,8 prosenttia teollisuusväestöstä.

Sitten maatalous. Maatalouden tuotantovälineistä noin 90 prosenttia peltomaasta sekä kastelu- ja kuivatuskoneistosta ja noin 80 prosenttia traktoreista ja vetoeläimistä oli kollektiivisessa omistuksessa. Koko kansan omistuksessa oleva osuus niistä oli varsin pieni. Näin ollen yli 90 prosenttia koko maan viljasta ja eri teollisuuskasveista tuli kollektiivitaloudesta. Valtiontilat muodostivat vain pienen osuuden. Näiden lisäksi ovat vielä jäljellä kommuuninjäsenten henkilökohtaisia tarpeitaan ja rajallista ruokakuntien sivuelinkeinon tuotantoa varten viljelemät pienet maapalstat.

Sitten kauppa. Valtion kaupan osuus oli 92,5 prosenttia vähittäismyyntien kokonaismäärästä, kollektiivisessa omistuksessa olevien liikeyritysten 7,3 prosenttia ja yksityisten kaupustelijoiden osuus 0,2 prosenttia. Näiden lisäksi oli vielä melkoinen määrä maalaismarkkinoilla käytyä kauppaa.

Yllä olevat luvut osoittavat, että koko kansan sosialistinen omistus ja työtätekevien sosialistinen kollektiivinen omistus ovat todella saavuttaneet suuren voiton Kiinassa. Koko kansan omistuksen ylivoimaisuus on suuresti lisääntynyt, ja joitakin muutoksia on tapahtunut myös kansankommuunien taloudessa kolmella tasolla — kommuunin, tuotantoprikaatin ja tuotantoryhmän — olevan omistuksen suhteellisissa osuuksissa. Esim. Shanghain lähistöllä tulot kommuunin tasolla suhteessa kokonaistuloihin nousivat 28,1 prosentista v. 1973 30,5 prosenttiin v. 1974, prikaatin tulot nousivat 15,2 prosentista 17,2 prosenttiin, kun taas ryhmien tasolla tulot laskivat 56,7 prosentista 52,3 prosenttiin. Kansankommuuni on osoittanut entistä selvemmin ylivoimaisuutensa siinä, että se on kooltaan suurempi ja sen yhteisen omistuksen aste on korkeampi. Sikäli että olemme kuluneen 25 vuoden aikana vähitellen eliminoineet imperialismin, byrokraattikapitalismin ja feodalismin omistuksen, muutaneet kansallisen kapitalismin ja yksityisen työntekijän omistuksen ja korvanneet nämä viisi yksityisomistuksen lajia sosialistisen yhteisen omistuksen kahdella lajilla, me voimme ylpeyttä tuntien ilmoittaa, että omistusjärjestelmä Kiinassa on muuttunut, että proletariaatti ja muut työtätekevät Kiinassa ovat pääasiallisesti vapau-

tuneet yksityisomistuksen kahleista ja että Kiinan sosialistisen talouden perusta on vähitellen lujittunut ja kehittynyt. 4. kansallisen kansankongressin hyväksymä perustuslaki kirjaa selvästi nämä suuret voittomme.

Meidän on kuitenkin käsitettävä, ettei kysymystä ole kokonaan ratkaistu omistusjärjestelmän suhteen. Me sanomme usein, että omistusjärjestelmää koskeva kysymys "on pääasiallisesti ratkaistu"; tämä tarkoittaa, ettei se ole vielä kokonaisuudessaan ratkaistu eikä porvarillista oikeutta ole kokonaan poistettu omistusjärjestelmän alalla. Yllä esimerkkinä mainitut tilastot osoittavat, että yksityisomistusta on vielä olemassa osassa teollisuutta, maataloutta sekä kauppaa, että sosialistinen yhteinen omistus ei koostu puhtaasti koko kansan omistuksesta, vaan siihen sisältyy kaksi omistuslajia, ja että koko kansan omistus on vielä melko heikko maataloudessa, kansantalouden perustassa. Porvarillisen oikeuden olemattomuus omistusjärjestelmän alalla sosialistisessa yhteiskunnassa, siten kuin Marx ja Lenin sen käsittivät, edellyttää kaikkien tuotantovälineiden muuttamista koko yhteiskunnan yhteiseksi omaisuudeksi. Selvää on, että me emme ole vielä edenneet tuohon vaiheeseen. Enempää teoriassa kuin käytännössäkään emme saisi jättää huomaamatta niitä hyvin vaativia tehtäviä, jotka proletariaatin diktatuurilla on tässä suhteessa edessään.

Lisäksi meidän on nähtävä, että sekä koko kansan omistukseen että kollektiiviseen omistukseen liittyy kysymys johdosta, ts. minkä luokan omistuksesta on kyse, ei vain nimellisesti, vaan todellisuudessa.

Puhuessaan puolueen 9. keskuskomitean 1. täysistunnossa 28. huhtikuuta 1969 puheenjohtaja Mao sanoi: "Näyttää siltä, ettei käypäinsä olla toteuttamatta suurta proletaarista kulttuurivallankumousta, sillä perustuksemme ei ole luja. Havainnoistani päätellen joudun ikävä kyllä toteamaan, että tehtaiden melko suuressa enemmistössä — en tarkoita niitä ~~kaikkia~~ tai niiden ~~välta~~ enemmistöä — johto ei ollut todellisten marxilaisten ja työläisjoukkojen käsissä. Ei silti ettei tehtaista vastaavien joukossa olisi ollut hyviä ihmisiä. Heitä oli. Puoluekomiteoiden sihteerien, varasihteerien ja jäsenten joukossa ja puolueosastojen sihteerien joukossa oli hyviä ihmisiä. Mutta he seurasivat tuota Liu Shao-tshin linjaa — yksinkertaisesti turvautuen aineellisiin yllykkeisiin, asettaen liikevoiton joh-



toasemaan ja proletaarisen politiikan edistämisen asemesta jaellen bonuksia jne.” ”Mutta tehtaissa oli todella kehojakin ihmisiä.” ”Tämä osoitti, että vallankumous oli edelleen keskeneneräinen.” Puhemiesjohtaja Maon huomautukset eivät ainoastaan selitä suuren proletaarisen kulttuurivallankumouksen tarpeellisuutta, vaan saavat meidät ymmärtämään entistä selvemmin, että omistusjärjestelmää koskevassa ongelmassa, samoin kuin kaikissa muissakin ongelmissa, meidän ei tule kiinnittää huomiota ainoastaan sen muotoon, vaan myös sen tosiasialliseen sisältöön. On täysin oikein, että ihmiset pitävät tärkeänä omistusjärjestelmän ratkaisevaa osuutta tuotantosuhteissa. Mutta virheellistä on pitää merkityksellömänä sitä, onko omistusjärjestelmää koskeva kysymys ratkaistu muodollisesti vai todellisuudessa, tuotantosuhteiden kahden puolen — ihmisten välisen suhteiden ja jakomuodon — vastavaikutusta omistusjärjestelmään ja päällysrakenteen vastavaikutusta talouden perustaan; nämä kaksi puolta ja päällysrakenne voivat tietyissä oloissa esittää ratkaisevaa osaa. Poliitiikka on maan talouden keskitetty ilmentymä. Ideologisen ja poliittisen linjan oikeellisuus tai virheellisyys ja yhden tai toisen luokan käsissä oleva johdon valvonta ratkaisevat, mikä luokka todellisuudessa omistaa tehtaan. Toverit muistanevat, miten jokin byrokraattipääoman tai kansallisen pääoman omistama yritys muutettiin sosialistiseksi yritykseksi. Emmekö tehneet sitä lähettämällä sinne sotilaallisen valvonnan edustajan tai valtion edustajan muuttamaan sen puolueen linjan ja politiikan mukaan? Historiallisesti omistusjärjestelmän jokaista suurta muutosta, olipa kyse orjajärjestelmän korvaamisesta feodaalijärjestelmällä tai feodalismien korvaamisesta kapitalismilla, edelsi poikkeuksetta poliittisen vallan ottaminen, jota käytettiin sitten omistusjärjestelmän muuttamiseen suuressa mitassa ja uuden omistusjärjestelmän lujittamiseen ja kehittämiseen. Vielä enemmän asia on näin sosialistisen yhteisen omistuksen osalta, jota ei voida saada aikaan porvariston diktatuurin vallitessa. Byrokraattipääoma, jonka valvonnassa oli 80 prosenttia teollisuudesta vanhassa Kiinassa, voitiin muuttaa ja saattaa koko kansan omistukseen vasta sitten, kun kansan vapautusarmeija oli lyönyt Tshiang Kai-shekin. Samoin kapitalismin pallautumista edeltävät väistämättömästi puolueen johdon ottaminen ja sen linjan ja politiikan muuttaminen. Eivätkö Hruštšov ja Brezhnev muuttaneet omistusjärjestelmää Neuvostoliitossa juuri tällä tavalla? Eivätkö Liu Shao-tshi ja Lin Piao muuttaneet lukui-

sien tehtaittemme ja yrityksiemme luonnetta vaihtelevassa määrin juuri tällä tavalla?

Meidän on myös käsitettävä, että me toteutamme tänään käytännössä kauppatavarajärjestelmää. Puheenjohtaja Mao sanoo: **"Maamme toteuttaa nykyisin käytännössä kauppatavarajärjestelmää, palkkajärjestelmäkin on eriarvoinen kahdeksan palkkaluokan järjestelmiseen, jne. Näitä voidaan rajoittaa vain proletariaatin diktatuurin vallitessa. Jos siis Lin Piaon kaltaisia ihmisiä tulee valtaan, heidän on varsin helppoa ajaa läpi kapitalistinen järjestelmä."** Tätä asiaintilaa, jonka puheenjohtaja Mao osoitti tarkasti, ei voida muuttaa lyhyessä ajassa. Ottakaamme esimerkiksi maaseudun kansankommuunit Shanghaiin lähistöllä, missä talous kommuuni- ja tuotantoprikaatitasolla on kehittynyt melko nopeata vauhtia. Kommuunin osuus on 34,2 prosenttia kaikilla kolmella tasolla omistetusta kiinteästä omaisuudesta, prikaatin osuus on vain 15,1 prosenttia, kun taas tuotantoryhmän osuus on vielä 50,7 prosenttia. Näin ollen yksin kommuunissa vallitsevat taloudelliset olot huomioon ottaen siirtymisen toteuttaminen ryhmästä prikaatiin ja sitten kommuuniin kirjanpidollisena perusyksikkönä tulee viemään melko pitkän ajan. Vielä silloinkin, kun kommuunista tehdään kirjanpidollinen perusyksikkö, se tulee yhä olemaan kollektiivin omistuksessa. Lyhyessä ajassa ei siten tule tapahtumaan mitään perusmuutosta tilanteesta, jossa on sekä koko kansan omistusta että kollektiivista omistusta. Niin kauan kuin nämä kaksi omistustyyppiä ovat yhä olemassa, kauppatavaratuotanto, rahan avulla tapahtuva vaihto ja jakaminen työn mukaan ovat väistämättömiä. Koska **"näitä voidaan rajoittaa vain proletariaatin diktatuurin vallitessa"**, kapitalististen tekijöiden kehittyminen kaupungeissa ja maaseudulla sekä uusien porvarillisten aineiden syntyminen ovat samoin väistämättömiä. Ellei näitä rajoiteta, kapitalismi ja porvaristo tulevat kasvamaan nopeammin. Sen vuoksi meidän ei tule missään tapauksessa lakata olemasta valppaana vain siksi, että olemme saavuttaneet suuren voiton omistujajärjestelmän muuttamisessa ja toimeenpanneet suuren proletarisen kulttuurivallankumouksen. Meidän on tajuttava, että taloutemme perusta ei ole vielä luja ja että porvarillinen oikeus, jota ei ole vielä kokonaan poistettu omistujajärjestelmässä, on yhä vakavassa määrin vallitsevana ihmisten välisissä suhteissa ja sillä on hallitseva asema jakamisessa. Päällysrakenteen eri aloilla eräät puolet ovat itse asiansa yhä siellä ylivoimaisena olevan porvariston valvonnassa; eräitä

ollaan muuttamassa, mutta tulokset eivät ole vielä lujittuneita, ja vanhat ajatukset ja vanha tottumuksen voima pyrkivät itseperintäisesti jarruttamaan sosialististen uusien asioiden kehittymistä. Uusia porvarillisia aineksia syntyy ryhmä ryhmän jälkeen kapitalististen tekijöiden kehittymisen vanavedessä kaupungeissa ja maaseudulla. Luokkataistelu proletariaatin ja porvariston välillä, luokkataistelu eri poliittisten voimien välillä ja luokkataistelu ideologian alalla proletariaatin ja porvariston välillä tulevat jatkuvasti olemaan pitkiä ja monimutkaisia ja muuttumaan ajoittain hyvin jyrkiksikin. Edes silloinkaan, kun kaikki vanhan polven tilanherrat ja kapitalistit ovat kuolleet, tällaiset luokkataistelut eivät suinkaan lopu, ja porvariston palautuminen saattaa vielä tapahtua, mikäli Lin Piaon kaltaisia ihmisiä tulee valtaan. Puheessaan **Tilanne ja politiikkamme Japania vastaan käydyssä vastarintasodassa saadun voiton jälkeen** puheenjohtaja Mao sanoi, että v. 1936 puolueen keskuskomitean sijaintipaikan lähellä Pao-anissa oli eräs linnoitettu kylä, jota hallussaan pitänyt kourallinen aseistautuneita vastavallankumouksellisia kieltäytyi itseperintäisesti antautumasta, kunnes puna-armeija teki siellä puhdasta jälkeä ongelman ratkaisemiseksi. Tällä kertomuksella on yleispätevää merkitystä, sillä se kertoo meille: **”Kaikki taantumuksellinen on samanlaista; ellei sitä iske, se ei kaadu. Tämä on myös kuin lattian lakaisemista; yleensä sieltä, minne luuta ei yllä, pöly ei häviä itsestään.”** Nykyisin on vielä monia porvariston hallussa olevia ”linnoitettuja kyliä”; kun yksi hävitetään, toinen tulee nousemaan esiin, ja silloinkin kun kaikki on hävitetty yhtä lukuunottamatta, tämä viimeinen ei tule häviämään itsestään, ellei proletariaatin diktatuurin rautainen luuta yllä sinne. Lenin sanoi aivan oikein: **”Kaikkien näiden syiden vuoksi proletariaatin diktatuuri on välttämätön.”**

Historiallinen kokemus osoittaa meille, että se, voiko proletariaatti päästä voitolle porvaristosta vai tuleeeko Kiina muuttumaan revisionistiseksi, on sen varassa, pystymmekö me hellittämättä harjoittamaan kaikinpuolista diktatuuria porvaristoon kaikilla aloilla ja vallankumouksen kaikissa kehitysvaiheissa. Mitä on porvaristoon kohdistuva kaikinpuolinen diktatuuri? Ytimekkäin yleistys löytyy Marxin v. 1852 J. Weydemeyerille kirjoittamasta kirjeestä, johon me kaikki olemme perehtymässä. Marx sanoi: **”Minulle ei kuulu ansio siitä, että on saatu selville luokkien olemassaolo nykyaikaisessa yhteiskunnassa tai niiden keskinäinen taistelu. Jo kauan ennen**

minua porvarilliset historioitsijat olivat kuvanneet tämän luokkataistelun historiallisen kehityksen ja porvarilliset taloustieteilijät luokkien anatomian. Mitä minä tein uutta oli sen todistaminen: 1) että luokkien olemassaolo on sidottu vain määrättyihin tuotannon historiallisiin kehitysvaiheisiin, 2) että luokkataistelu johtaa välttämättömästi proletariaatin diktatuuriin, 3) tämä diktatuuri sinänsä muodostaa vain siirtymäkauden kaikkien luokkien hävittämiseen ja luokkattomaan yhteiskuntaan.” Tässä huomattavassa havainnossa, Lenin sanoi, Marx onnistui ilmaisemaan erinomaisen selkeästi pääasiallisen ja perimmäisen eroavuuden oman valtioteorian ja porvariston valtioteorian välillä sekä valtio-oppinsa ytimen. Tässä on syytä panna merkille, että Marx jakoi proletariaatin diktatuuria koskevan lauseen kolmeen kohtaan, jotka kuuluvat kuitenkin toisiinsa eivätkä ole erotettavissa. On luvaton hyväksyä vain yksi kolmesta kohdasta ja samalla hylätä toiset kaksi. Lause nimittäin ilmaisee täydellisesti proletariaatin diktatuurin alun, kehittymisen ja kuihtumisen koko prosessin ja kattaa proletariaatin diktatuurin koko tehtävän ja sen tosiasiallisen sisällön. Kirjassa **Luokkataistelut Ranskassa 1848—1850** Marx käsittelee vielä tarkemmin määrätyn termin tätä proletariaatin diktatuuria välttämättömänä siirtymäpisteenä kaikkien **luokkaerojen** hävittämiseen, niiden perustana olevien **kaikkien tuotantosuhteiden** hävittämiseen, näitä tuotantosuhteita vastaavien **kaikkien yhteiskunnallisten suhteiden** hävittämiseen, näistä yhteiskunnallisista suhteista johtuvien **kaikkien käsitysten** hävittämiseen. Tässä Marx sanoo ”kaikkien” kaikkiaan neljässä kohdassa! Ei osan eikä suuremman osan eikä edes suurimman osan, vaan kaikkien! Tämä ei ole mitään yllättävää, sillä vain vapauttamalla koko ihmiskunnan proletariaatti voi saavuttaa oman lopullisen vapautumisensa. Ainoa keino tämän päämäärän saavuttamiseksi on kaikinpuolisen diktatuurin harjoittaminen porvaristoon ja jatkuvan vallankumouksen vieminen proletariaatin diktatuurin vallitessa loppuun saakka siksi kunnes yllä mainitut neljä ”kaikkea” on hävitetty maan päältä niin että porvariston ja kaikkien muiden riistävien luokkien olemassaolo tai uusien sellaisten syntyminen tulee olemaan mahdotonta, emmekä saa sanoa seis tällä **siirtymä**tiellä. Mielestämme vain ne, jotka ymmärtävät tämän, voivat tajuta Marxin valtio-opin ytimen. Toverit, pyydän teitä ajattelemaan tätä: Jos itse asiaa ei tajuta tällä tavalla, jos marxismia ra-

joitetaan, typistetään ja vääristellään teoriassa ja käytännössä, jos proletariaatin diktatuuri muutetaan tyhjäksi fraasiksi tai porvaristoon kohdistuva proletariaatin diktatuuri tehdään epätäydellisesti ja sitä harjoitetaan vain joillakin, mutta ei kaikilla aloilla tai vain joissakin vaiheissa (esim. ennen omistusjärjestelmän muutosta), mutta ei kaikissa vaiheissa, eli toisin sanoen, jos kaikkia porvariston "linnoitettuja kyliä" ei tuhota, vaan jäljelle jätetään joitakin, missä porvariston annetaan uudelleen laajentaa rivejään, eikö se merkitse edellytysten valmistelemista porvariston palautumiseen? Eikö se merkitse proletariaatin diktatuurin muuttamista sellaiseksi, joka suojelee porvaristoa, varsinkin vasta syntynyttä porvaristoa? Kaikkien työläisten, kaikkien köyhien ja alemman keskitason talonpoikien ja kaikkien muiden työtätekevien, jotka kieltäytyvät kärsimästä jälleen kerran, kaikkien kommunistien, jotka omistavat elämänsä taistelulle kommunismin puolesta, ja kaikkien tovereiden, jotka eivät halua Kiinan muuttuvan revisionistiseksi, on lujasti pidettävä mielessään tämä marxismin perusperiaate: Kaikinpuolisen diktatuurin harjoittaminen porvaristoon on välttämätöntä ja siitä luopuminen puolitiessä on ehdottomasti luvaton. Kieltämättä keskuudessamme on joitakin tovereita, jotka ovat liittyneet kommunistiseen puolueeseen järjestöllisesti, mutta eivät ideologisesti. Maailmankatsomuksessaan he eivät ole vielä astuneet pientuotannon ja porvariston rajojen ulkopuolelle. He eivät hyväksy proletariaatin diktatuuria tietyissä vaiheissa ja tietyillä aloilla ja ovat tyytyväisiä proletariaatin tiettyihin voittoihin, koska nämä tulevat tuottamaan heille hyötyä; hyötynsä saatuaan heistä tuntuu, että on aika asettua aloilleen ja katsoa omaa etuaan ja mukavuuttaan. Mitä porvaristoon harjoitettavaan kaikinpuoliseen diktatuuriin tulee, mitä 10 000 li'tä pitkällä marssilla otetun ensimmäisen askelen jälkeen tulee, anteeksi vain, muut tehkööt työn; tässä on minun pysäkkini ja minun on lähdettävä bussista. Haluaisimme tarjota näille tovereille neuvon: On vaarallista pysähtyä puolitiehen! Porvaristo on viittoilemassa teille. Tavoittakaa rivit ja jatkakaa eteenpäinmenoa!

Historiallinen kokemus osoittaa meille myös sen, että proletariaatin diktatuurin saavuttaessa voiton toisensa jälkeen porvaristo saattaa pinnallisesti olla hyväksyvinään tämän diktatuurin, kun taas todellisuudessa se jatkaa työtä porvariston diktatuurin palauttamisen puolesta. Juuri näin Hruštšov ja Brezhnev ovat tehneet. He eivät muuttaneet "neuvosto"-nimeä eivätkä Leninin puolueen ni-

meä enempää kuin ”sosialistisen tasavallan” nimeäkään, vaan nämä nimet hyväksyen ja niitä verhona käyttäen veivät proletariaatin diktatuurilta sen todellisen sisällön ja muuttivat sen monopolikapitalistiluokan diktatuuriksi neuvostoa, Leninin puoluetta ja sosialistisia tasavaltoja vastaan. Marxismin avoimesti pettäen he esittivät ”koko kansan valtion” ja ”kaiken kansan puolueen” revisionistisen ohjelman. Mutta he pöyhkeilevät proletariaatin diktatuurin lipulla tukahduttaakseen Neuvostoliiton kansan joukkoja, jotka nousevat heidän fascistista diktatuuriaan vastaan. Samanlaisia tapauksia on esiintynyt Kiinassa. Liu Shao-tshi ja Lin Piao eivät rajoittuneet levittämään teoriaa luokkataistelun sammumisesta; hekin pöyhkeilivät proletariaatin diktatuurin lipulla vallankumousta tukahduttaessaan. Eikö Lin Piao saarnannut neljää ”älkää koskaan unohtako”-tunnusta? Yksi näistä oli ”älkää koskaan unohtako proletariaatin diktatuuria”. Siinä todella jotakin, jota hän ”ei koskaan unohtanut”, tähän olisi vain sijoitettava sana ”kukistaa” sen muuttamiseksi kuulumaan ”älkää koskaan unohtako kukistaa proletariaatin diktatuuria”, eli hänen joukkionsa tunnustuksen mukaan, ”heiluttakaa puheenjohtaja Maon lippua iskun tähtäämiseksi puheenjohtaja Maon voimiin”. Toisinaan he toimivat ”kuuliaisuudessa” proletariaatille ja olivat jopa olevinaan vallankumouksellisempia kuin kukaan muu, esittäen ”vasemmistolaisia” iskulauseita aiheuttaen sekaannusta ja harjoittaen sabotaašia, mutta alituisesti he kävivät kärki kärkeä vasten taistelua proletariaattia vastaan. Halusitte toimeenpanna sosialistisen muutoksen? He sanoivat, että uusi demokraattinen järjestys oli lujitettava. Halusitte organisoida osuuskuntia ja kommuuneja? He sanoivat, että sen tekeminen oli liian aikaista. Kun te sanoitte, että kirjallisuudessa ja taiteessa pitäisi aikaansaada vallankumous, he sanoivat, ettei joidenkin kummitusnäytelmien esittämisestä olisi mitään vahinkoa. Halusitte rajoittaa porvarillista oikeutta? He sanoivat, että se oli todella varsin hyvä asia ja sitä pitäisi laajentaa. He ovat vanhoja mestareita vanhojen asioiden puolustamisessa ja surisevat kuin kärpäsparvi kaiken päivää vanhan yhteiskunnan ”syntymämerkkien” ja ”heikkouksien” yllä, kuten Marx sanoi. Käyttäen hyväksi nuorten ihmisten kokemattomuutta he ovat erityisen innokkaita kaupittelemaan nuorison keskuudessa sitä ajatusta, että oudonhajuinen papujuustomassan lailla aineellinen ylläke haisee kauhealta, mutta maistuu hyvältä. Ja he heiluttavat aina sosialismin lippua näitä kunniattomia tekoja tehdessään. Eivätkö jotkut

keinottelua, lahjusten ottoa ja varkautta harjoittavat mätämünat sanokin pyrkivänsä sosialistiseen yhteistyöhön? Eivätkä jotkut yllyttäjät, jotka myrkyttävät nuorten mieliä, heiluta ”kommunismien asian seuraajiin kohdistuvan huolenpidon ja rakkauden” lippua? Meidän on tutkittava heidän taktiikkaansa ja tehtävä yhteenveto kokemuksestamme voidaksemme harjoittaa kaikinpuolista diktatuuria porvaristoon entistä tehokkaammalla tavalla.

”Onko tarkoituksenanne nostattaa ’kommunisoinnin’ tuuli?” Huutehtailu tällaisen kysymyksen esittämällä on taktiikkaa, johon eräät henkilöt ovat viime aikoina turvautuneet. Tähän me voimme vastata selvästi: ”Kommunisoinnin” tuulen sellaisena kuin Liu Shao-tshi ja Tshen Po-ta sen nostattivat, ei sallita enää koskaan nousta uudelleen. Olemme aina olleet sitä mieltä, että liian suuren kauppataavaramäärän sijasta maallamme ei ole niitä vielä kovin runsaasti. Niin kauan kuin kommuunit eivät vielä voi tarjota paljoa ”kommunisoitavaa” tuotantoprikaatien ja -ryhmien kanssa ja koko kansan omistuksessa olevat yritykset eivät voi tarjota suurta tuoterunsautta jaettavaksi tarpeen mukaan 800-miljoonaisen kansamme keskuudessa, meidän on jatkettava kauppatavaratuotantoa, rahan avulla tapahtuvaa vaihtoa ja jakoa työn mukaan. Me olemme ryhtyneet ja tulemme edelleenkin ryhtymään asianmukaisiin toimenpiteisiin näiden asioiden aiheuttaman vahingon rajoittamiseksi. Proletariaatin diktatuuri on kansanjoukkojen harjoittamaa diktatuuria. Luotamme täydellisesti siihen, että puolueen johdolla laajoilla kansanjoukoilla on voimaa ja kykyä taistella porvaristoa vastaan ja lopulta voittaa se. Vanha Kiina oli pientuotannon laajan meren peittämä maa. Sosialistisen kasvatuksen harjoittaminen useiden satojen miljoonien talonpoikien keskuudessa on aina vakava ongelma ja vaatii useiden sukupolvien ponnistuksen. Mutta köyhät ja alemman keskitason talonpojat muodostavat enemmistön useiden satojen miljoonien talonpoikien keskuudessa, ja he tietävät käytännöstä, että yksi ja ainoa valoisa tie heidän osaltaan on seurata kommunistista puoluetta ja edetä sosialistista tietä. Puolueemme on luottanut siihen, että he liittyivät yhteen keskitalonpoikien kanssa edeten vähitellen keskinäisapuryhmistä alkuasteen ja pitkälle kehittyneisiin maataloustuottajain osuuskuntiin ja sitten kansankommuuneihin, ja me pystymme varmasti johtamaan heitä eteenpäin.

Kiinnittäisimme mieluummin tovereiden huomion siihen, että nyt on puhaltamassa toisenlainen tuuli — ”porvarillinen” tuuli. Tämä

on se porvarillinen elämäntyyli, josta puheenjohtaja Mao on huomauttanut, niiden kansan "osien" nostattama vahingollinen tuuli, jotka ovat rappeutuneet porvarillisiksi aineksiksi. Näihin "osiin" kuuluvien kommunistien, erityisesti johtavien kaaderien, keskuudesta puhaltava "porvarillinen" tuuli aiheuttaa meille suurimman vahingon. Tämän vahingollisen tuulen myrkyttäminä jotkut ihmiset ovat porvarillisten ajatusten läpitunkemia; he tappelevat maineesta ja hyödystä ja he tuntevat tästä ylpeyttä häpeän sijasta. Jotkut ovat tulleet siihen pisteeseen, että katsovat kaikkea kauppatavarana, myös itseään. He liittyvät kommunistiseen puolueeseen ja tekevät jonkin verran työtä proletariaatin hyväksi pelkästään sen vuoksi, että ylentäisivät itsensä korkeampaan luokkaan kauppatavaroina ja pyytäisivät proletariaatilta korkeampia hintoja. Ne, jotka ovat nimellisesti kommunisteja, mutta todellisuudessa uusia porvarillisia aineksia, ilmaisevat koko rappeutuneen ja kuolemaismaaan olevan porvariston piirteet. Historiallisesti katsoen, silloin kun orjanomistaja-, tilanherra- ja kapitalistiluokat olivat nousussa, ne tekivät joitakin hyviä palveluksia ihmiskunnan hyväksi. Uudet porvarilliset ainekset toimivat tänään aivan päinvastoin kuin esi-isänsä. Ne eivät ole mitään muuta kuin "uusi" jättekasa ja ne voivat olla vain tuhoisia ihmiskunnalle. Niiden joukossa, jotka levittävät huhua "kommunisoinnin" tuulen nostattamisesta, jotkut ovat uusia porvarillisia aineksia, jotka ovat ottaneet yhteistä omaisuutta yksityisomistukseensa ja pelkäävät kansan "kommunisoivan" sen uudelleen; toiset ovat ihmisiä, jotka haluavat tarttua tilaisuuteen kahmiakseen joitakin etuja. Näillä ihmisillä on parempi vainu kuin monilla tovereistamme. Jotkut tovereistamme sanovat, että opiskelu on pehmeä tehtävä, kun taas nuo ihmiset ovat vaistonvaraisesti tunteet, että meneillään oleva opiskelu on kummankin luokan, proletariaatin ja porvariston kannalta kova tehtävä. He saattavat todellakin nostattaa "kommunisoinnin" tuulta tai ottaa tarkoituksellisesti käyttöönsä yhden tunnuksistamme sekoittaakseen ristiriitojen kaksi eri lajia ja aiheuttaakseen häiriötä. Tämä ansaitsee huomiomme.

Puheenjohtaja Maon johtaman puolueen keskuskomitean johdolla Kiinan monisatamiljoonaisten kansanjoukkojen muodostamat proletariaatin vallankumouksellisten mahtavat joukot ovat kulkemassa pitkin askelin eteenpäin. 25 vuoden käytännön kokemuksella proletariaatin diktatuurista ja Pariisin kommunistista lähtien saadulla kansainvälisellä kokemuksella ja mikäli puolueemme keskuskomitea-



tean muutama sata jäsentä ja useat tuhannet vanhemmat kaaderit näyttävät esimerkkiä ja ovat laajojen kaaderijoukkojen ja kansanjoukkojen mukana ahkerasti lukemassa ja opiskelemassa, suorittamassa selvityksiä ja tutkimuksia ja tekemässä yhteenvetoa kokemuksesta, me pystymme varmasti muuttamaan puheenjohtaja Maon kehotuksen todellisuudeksi, saamaan selvän käsityksen proletariaatin diktatuuria koskevasta kysymyksestä ja varmistamaan maamme voitollisen etenemisen marxismin, leninismin ja Mao Tsetungin ajattelun kartoittamaa tietä pitkin. **"Proletaareilla ei ole muuta menetettävää kuin kahleensa. Heillä on maailma voitettavanaan."** Tämä rajattoman valoisa tulevaisuus tulee varmasti edelleenkin innoittamaan yhä suuremmin määrin tietoisuuteen heränneitä työläisiä ja muita työtätekeviä sekä heidän etujoukkoaan, kommunisteja, pitämään kiinni puolueen peruslinjasta ja harjoittamaan hellittämättä kaikinpuolista diktatuuria porvaristoon ja viemään jatkuvan vallankumouksen proletariaatin diktatuurin vallitessa loppuun saakka! Porvariston ja kaikkien muiden riistävien luokkien häviö ja kommunismin voitto ovat väistämättömiä, varmoja ja ihmisen tahdosta riippumattomia.

## Sisällys:

|                                                                                                                               |    |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| "Kansan Päivälehden" pääkirjoitus: "Opiskelkaa hyvin proletariaatin diktatuurin teoriaa" .....                                | 1  |
| "Kansan Päivälehti" julkaissut proletariaatin diktatuuria käsitteleviä lainauksia Marxin, Engelsin ja Leninin teoksista ..... | 5  |
| Jao Wen-juan: Lin Piaon puolueenvastaisen klikin yhteiskunnallisesta perustasta .....                                         | 7  |
| Tshang Tshun-tshiao: Kaikinpuolisen diktatuurin harjoittamisesta porvaristoon .....                                           | 23 |